GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR (*Pathanapuram* cum *Shencotta*): Sir, before I offer my remarks on the budget estimates presented to us, let me, in the first place, offer my warm congratulations to the Financial Secretary for the very difficult task he has performed particularly because of the very difficult conditions in which he was placed, in preparing the budget estimates and presenting them to us. He has placed before us a very lucid statement of the financial operations of the Government. He has placed all the cards on the table and leaves the House and the public to draw their own inferences about the financial position of the Gevernment. The budget estimates that have been presented to us provide for a record revenue of 261·41 lakhs of rupees and for a small surplus of 1·43 lakhs of rupees. It is really a matter of great satisfaction that it has been possible for the Government to achieve this without in any way resorting to additional or fresh taxation.

Now I shall refer to a few salient features of the budget estimates and of the Financial Secretary's statement on the estimates. I have been particularly impressed by three or four provisions made in the budget. Let me refer to them immediately. I refer to the provision in the budget estimates made under ceramic for the development and completion of the clay refining and porcelain factory. That is item number one. The second item is the allotment made under the forest budget for the item known as "Forest Development". Thirdly I refer to the provision for the development of commercial transport during the coming year and fourthly to the provision for the completion of the Pallivasal Hydro Electric Scheme. I am referring particularly to the four provisions because they have got great significance from the point of view of the possibilities of inflation of the revenues of the State.

MR. E. JOHN PHILIPOSE (*Tiruvalla*): Sir, I should like to know whether the honourable member is speaking as the Deputy President or as a member of this House?

PRESIDENT: I rule that question out of order. When the Deputy President speaks, he speaks as a member of this House.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR: Sir, it has been observed by you during the course of your statement made on the day on which the budget was presented to the Joint Session that increasing reliance cannot be placed upon the land revenue of the State. It is well known that agriculture as it is practiced and conducted at the present day is not profitable, consisting as it does in the production of food crops. The slump in the prices of agricultural products is still continuing and it is likely to continue for some years to come. It is therefore natural that very great reliance cannot be placed upon land revenue.

Coming now to the other sources of revenue, I may say that our elastic sources of revenue are not capable of indefinite expansion or even of any great expansion, so that we are now reduced to the position of finding funds to meet the increasing demands of a progressive administration and at the same time there are no great prospects of our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

present revenue being increased substantially. The position therefore is that in order to be able to meet the increasing demands of a progressive administration like ours we have to resort to or rather explore fresh sources of revenue. Fortunately for us, we have got rich mineral resources, we have got an abundant supply of raw materials in the shape of timber and other forest produce and we have got a great scope for the development of commercial transport and for the industrialisation of the country with the enormous raw materials available. These resources have to be tapped for fresh sources.

Coming now to the first item that I mentioned namely the development of the Ceramic industry, a provision of 1·35 lakhs of rupees under this item is made for the coming year. It is expected, Sir, that the scheme will be completed with a capital of six lakhs of rupees including this 1·35 lakhs. And it is anticipated that this scheme when developed would yield even in the coming year, a return of about one lakh of rupees or rather to be accurate Rs. 95,000. It has been found, Sir, that the China clay that is available in the country covers an area of about 35 sq. miles and the quantity that can be tapped from this area will last for more than 50 or 60 years to come. It is also said that there is immediate demand for all the china clay that can be produced and it seems that the department has already secured orders for all the quantity that they are able to produce. It also appears that the quality of china clay that is produced or that can be produced here is of a high order which will be readily absorbed by the Indian market. Judging from the figures that have been placed before us, on a capital investment of 6 lakhs of rupees, we are getting a net return of a lakh of rupees which works out to more than 15 per cent. on the capital investment. This is really a fruitful source of revenue and it has to be exploited and completed with all possible speed.

Now coming to the next provision of 1·67 lakhs of rupees under 'Forest Development,' I wish first of all to remark that the creation of this branch has already justified itself. I understand the Development Officer has been already able to achieve splendid results. He has been able to double our receipts from the sale of soft wood by securing rates which are cent per cent. higher than the rates obtaining hitherto. Sir, the soft wood that is available in our forests ordinarily fetches not much value and the fact that the Development Officer has been able to double the receipts from the sale of soft wood speaks well of the activities of this officer. The activities of this officer do not stop here: The Development Officer has also got a scheme for the construction of bridges utilising the timber that is available in our forests, replacing steel and cement that are imported from outside. Sir, this scheme has great possibilities First of all it will have the immediate reaction of strengthening the timber market the effect of which will be reflected in the ordinary forest revenues and secondly it will have the effect of effecting substantial savings in the expenditure under the estimates for the P. W. D. namely under construction of bridges. From these schemes it can be seen that we stand to gain substantially by the development of this particular branch provided for under the forest budget.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Chattanatha Karayalar.]

Coming now to the commercial transport scheme, the creation of this department has already more than justified itself. We have invested a sum of about 6 lakhs of rupees during the current year on this scheme and it has yielded a net return of about Rs 1·15 lakhs after providing for depreciation and interest charges The provision for the coming year is a sum of Rs. 4·15 lakhs under debt heads. It is proposed to extend the scope of the service by primarily diverting to Cochin Harbur the goods traffic that is now passing from the K. D. H. P. Estates to the port of Tuticorin and handling the same. So it has got a two fold revenue aspect. First of all we stand to increase our receipts under the commercial transport system and secondly the receipts under the Cochin Harbour will be increased. With regard to the revenue aspect it is estimated that a net return of 3·15 lakhs will be received during the coming year, on a total investment of 10 lakhs of rupees. This works out to more than 30 per cent. on the capital outlay after making due provisions for depreciation, interest and other charges.

Next we come to the Pallivasal Hydro Electric Scheme. Sir, this scheme was launched by the Government as a part of their policy of industrialisation of the country. When this scheme is completed it will give a great impetus to ,the growth and development of industries in the country, both large scale and cottage industries. Apart from this aspect of the matter, there is the revenue aspect as well. A substantial revenue is likely to be realised from this source. Sir, the total outlay on this scheme is estimated to be 106 lakhs of rupees up to the end of the current year and an additional investment of 31 lakhs of rupees is proposed for the coming year to complete the scheme. Thus the total outlay will work out to 137 lakhs of rupees. Sir, it is the experience of Governments elsewhere, the Madras Government and the Government of Mysore which have specialised in the development of Hydro Electric Schemes, that these schemes are very remunerative, yielding as they do on big capital investments not less than 10 per cent. So that then, we have no reason to suppose that we should expect anything less than 10 per cent. which the two Governments I have already mentioned have been deriving from Hydro-electric schemes. We may safely then put down the annual receipts from the Pallivasal Hydro Electric Scheme at about 14 to 15 lakhs of rupees. This is a substantial source of revenue to the Government. I am emphasising this aspect simply because as I have already remarked, our sources of revenue have almost reached the high water mark and so we have to tap new sources of revenue, for the purpose of increasing our revenues. These sources which I have indicated are obviously calculated to yield substantial income to the Government Ex-chequer. It is from this point of view that I welcome the introduction and the completion of the schemes that have been now outlined.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I remarked, a little while ago, that we have got an abundant supply of raw materials—mineral resources, forest wealth and other things. Sir, it is necessary in the interest of our revenue, apart from all other aspects, that we should exploit the natural resources of the country. The natural resources of the country have to be developed; and if they are to be developed, we require experts in our country. If we have not got experts, we have necessarily to import them from outside so that the natural resources can be exploited. It will be suicidal on our part if we do not allow these natural resources to be exploited, because we have no experts in our midst.

Sir, I next refer to a problem that has now arisen in this country by reason of the suspension of business by one of the banks which has been operating in this country and outside. The serious problem has to be solved by the Government without delay. Recent events have raised apprehensions in the minds of the people of this country as to whether the banking system prevailing here is sound, whether the indigenous banks are not run on wrong lines so much so, public confidence in the indigenous banks has been rudely shaken. It will have its reactions not only in the field of banking but also in the field of industry, commerce, rural credit etc. Obviously, these banks have been working on wrong principles and it behoves the Government to set up an expert committee to investigate the conditions under which these banks have been working, with a view to find out the difficulties inherent in the system of banking in Travancore and to apply remedial measures. Government should, as a result of the investigation, formulate and carry out proposals for the eradication of the evils prevailing in the system so that the banking system of the country may be put on a sound and unassailable basis.

PRESIDENT: The honourable member cannot exceed his time.

MR. S. CHATTANATHA KARAYALAR: I shall now refer to one other matter. Sir, you were pleased to refer to the question of the incidence of taxation on land and you observed that the level of taxation in South Travancore is generally higher than in other parts of the country and the burden of taxation should be equalised. I want to impress upon the Government that the level of taxation in my part of the country *viz.*, Shencotta, is as high as that in South Travancore. I wish to urge that in any scheme that may be formulated by Government for giving redress to the highly taxed ryots of South Travancore the case of Shencotta should receive due consideration at the hands of Government.

MR. S. KRISHNA AIYAR (*Nominated*): Sir, we feel proud that in point of revenue the Travancore State has risen to the third rank among the Sovereign States of India. I remember, ten years ago our ordinary revenue stood at about 218 lakhs an year. This year our revenue stands round about 251 lakhs of rupees, while for the coming year we find the revenue budgeted is about 261 lakhs. But expectations have been raised that it may go up to 265 lakhs of rupees, It is a matter for gratification that this rise in revenue is not due to any adventious circumstances but represents the normal growth of economic factors.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Krishna Aiyar]

Reference was made both by the Dewan President and the honourable the Deputy President to the position of agriculture and agriculturists. It was observed that the price of our primary produce is very low. I shall illustrate how it stands. Cocoanuts were once sold at about Rs. 60 to 70 per thousand now they stand at Rs 17 or 17½. Pepper was at about Rs 600 to Rs. 650 per candy. Now it stands at 70 to 80. Ginger stood between Rs. 300 and 400. Now it stand near 70. This will illustrate the low limit to which prices have come down. It has been remarked *ad nauseam* that Travancore is an agricultural country, that the agriculturist is the backbone of the State and that we are not producing even one-third of our food requirements. In 1112, we imported rice and paddy to the value of about 2 1/3 crores of rupees. We have further to import clothing, hardware, tobacco and other necessaries. The question is how are all these imports to be financed? The only way would be by the export of our produce, *i. e.*, our commercial crops, like cocoanuts pepper, ginger, cardamom, tea, rubber and probably arecanut. Excepting tea, which is mostly in the hands of the European community the rest of our produce are very low down; even cardamoms, have come down to Rs. 17 per thulam from Rs, 52 to 53. Now, under these circumstances, the question arises how Travancore is going to meet its essential requirements of food and clothing. It is in consideration of these difficulties that the agriculturists are crying for all sorts of redress. We have passed two resolutions already in this Assembly about the necessity for reduction of taxes. The Government have been allowing reduction in cases of droughts and floods. But seeing that they are no better of the agriculturists is now demanding that taxes may be reduced in proportion to prices. Land tax, represents on principle, the proprietor's share of the produce of the land and when the price of the produce is low, the holder of the land would naturally say "allow us or enable us to pay taxes in proportion to the price of produce". There may be people who go the length of saying "reduce all land taxes in the State." This is not practically politics. Government have expressed great sympathy with the plight of the agriculturists; but from the Yellow Book before us we don't see anything definite in view towards the redress of their grievances. Again they are afraid of the talk of a re-settlement. If we accept the principle that land tax represents the proprietor's share of the produce, it is doubtful whether enhancement in revenue is possible. Rice lands are the only lands that produce a permanent crop. Dry lands are going out of production, due in part to unscientific cultivation and in part to wash caused by excessive rain fall. We have plenty of reserve lands in the State. Considering the principle that I once before submitted, it is extremely doubtful whether Government would be able to get the increased assessment by resettlement. The only methods of enhancement are, first, a reclassification and raising the grade of the soil; secondly, the rectification of mistakes in the last settlement; and thirdly, taking count of trees that we have come to bearing during the interim period. Let us consider the high cost as well. But there is one direction in which Government can give redress.

Here I come to our expert duties. It is recognised on all hands, that our export duties have grown haphazard, and that they are not based

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

on any principle. There are very few countries that base their revenue on export duties, excepting when they have a monopoly. There is no justification for the imposition of a duty on our own produce. I have already told the House how crops like pepper and cocoanut are unable to bear the burden. The Government can by a gesture, show its sympathetic attitude by reducing the tariff rates or in other ways. They can show that they are prepared to consider and lower the export duties on some of these articles. The Government is now financially in a very good position to do this. From the Cochin Harbour dues, an annual revenue of Rs. 20 lakhs is expected. Our Ceramic works are likely to yield a lakh of rupees our Transport Services are likely to yield between 3 and 5 lakhs. As the honourable member, the Deputy President stated we have our mineral resources also. I should therefore plead that in the nature of things, something might be done to improve the position of the agriculturists. I do not want here to refer to the Department of Agriculture and Fisheries. But here also much has got to be done. The Agricultural Department, though it has been in existence for a long time, has not kept pace with the times. We are having demonstration farms but they are now out of date. What the Department should concentrate upon is to evolve different strains that would suit the Travancore soil. Secondly, they should take the information to the door of the agriculturists. They will not merely produce seed of distribution but carry them to the door of the agriculturist and show them how from the same amount of seed and labour much more can be produced.

I would suggest that a fund might be started to help the Department of Agriculture and Fisheries. The Department has been complaining that it is not getting enough funds. That is why I am suggesting that, out of the Rs. 20 lakhs from the Cochin Harbour, out of the Rs. 1 lakh from the State Transport Service and such other profits as we are anticipating, a sum of about Rs. 10 lakhs may be set apart as a sort of development reserve to be utilised mainly by the Department of Agriculture and Fisheries. Possibly, the Department of Agriculture by itself cannot help us very much: but there is its subdepartment the "Fisheries". So long as we have our long sea-board, a parallel line of inland waters, rivers, and a rainfall which, is second only to Assam, there are very great potentialities for the fishing industry. Invest a few lakhs every year, over our fisheries, and in a short time, it may come about that Travancore need not be anxious over her food. Government have secured the services of an Expert; they have only to see that he works in the right direction, does not fritter away his time in ornamental aquariums and things of the kind, but utilises all his energy and knowledge towards research, and culture and the general increase of the edible fish.

I next come to the problem of unemployment. It is one of the burning problems of the day, the problem of the middle class unemployment or educated unemployment. The sort of education we have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. S. Krishna Aiyar.]

been having for the last 30 or 40 years has brought up a generation of young men and women who have been unfitted to take their place in the field of agriculture, or even in their homes. I must in this connection point out that it is from unemployment that the present political unrest in the country has arisen. Sir, unemployment has become very acute. The only bright glow that people see in the horizon is the public service. Government cannot give employment for even one per cent. of the educated classes. Feelings in the respect have gone to such an extent that the people of the State are splitting themselves up smaller and smaller communities. Every such community or section of a community is now, in its turn calling for numerical representation in public service. It seems to be supposed that public service exists merely for distributing emoluments. We are paying a certain amount to the Civil Services; we are entitled to an adequate return, on our investment. That seems to be the cry. Sir, if efficiency is to be sacrificed at the altar of communical representation, it is the State that loses; we lose.

I now pass to the Department of Civil Justice. I do not connect that Department with inefficiency or with communal representation. But we find from the Administration Report for 1113 that there are over 400 original suits of more than five years' standing still pending, and more than 1,000 appeals of more than 2 years' standing pending in the honourable the High Court. Law's delays are proverbial; they are more so in Travancore than anywhere else. It is very difficult to get a decree: but it is even more difficult to execute it. Sir, this state of affairs affects the credit of the people, and business generally. Peasibly, we want more statute law. I hope that the honourable the Legal Remembrancer will see to it that the law of contracts, of transfer of property, of evidence, of sale of goods, and such other matters are codified without further delay.

PRESIDENT: Honourable member has three minutes more.

MR. S. KRISHNA AIYAR: I am sorry. I shall just briefly refer to the Savings Banks Department. It was suggested on the last occasion that this Department was not earning the interest that it pays to the depositors. I find from a perusal of the accounts that the total amount of Anchal Savings Bank Deposits is about Rs. 89 lakhs; and including the Treasury Deposits, amount to Rs. 189 lakhs. As against this amount, on the assets side, a sum of Rs. 175 lakhs has been invested in gilt-edged securities, bearing 3½ per cent interest, and cash in hand, in the Imperial Bank, comes to about Rs. 80 lakhs. Deposits in banks come to over 75 lakhs. This is enough to dispel the idea—if anybody entertains it—of the doubtful character of our Savings Bank Department. It is true that, that Department, if properly conducted, can yield much better results than it does at present. Recently, the maximum limit of Deposits has been raised. Still, there is difficulty about withdrawal. In other countries, Savings Bank deposits are allowed to be withdrawn by cheques. That system may be introduced here at least

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in places where there are Treasuries. A maximum amount for withdrawal might be fixed. Again, one year, two-year and three-year deposits similar to the Post Office cash Certificates, might be introduced. It is also quite possible that the Savings Bank Department will attract the Reserve Funds and excess cash of Commercial Banks functioning in the State. If a beginning in these directions is made, it would be the first step towards socialisation or nationalisation of the banking service of the State.

I have more matters to touch on but my time is up.

MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikom* cum *Kottayam*): സർ, ഈ ബഡ്ജറിനെപ്പറ്റിയുള്ള പൊതുവിമർശനം നടത്തുന്നതിനു മുൻപായി ഈ ബഡ്ജറു രൂപവൽക്കരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ച് രണ്ടുവാക്ക് പറയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ബഡ്ജറുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ ബഡ്ജറു് ഞാൻ നോക്കുകയുണ്ടായി. അതിനും എളുപ്പം മനസിലാകത്തക്ക രീതിയിൽ ആയിരുന്നു ആ ബഡ്ജറു രൂപവൽക്കരിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറാകട്ടെ ഒരു യാത്രക്കാരൻ കൊടുങ്കാട്ടിൽ കയറി പുറത്തുപോകാൻ വിഷമിക്കുന്ന രീതിയിൽ, സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്കു് ഈ ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു് യാതൊരു രൂപവും ഉണ്ടാകരുതെന്നു കരുതിയെന്നതോന്നത്തക്കവണ്ണം കുഴപ്പം മറിച്ചും തിരിച്ചും ഇടുകയും ഇട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ സംശയത്തോടുകൂടി, ആശങ്കയോടുകൂടി,.....

President: Order, order. Honourable member will not use defamatory words.

MR. K. R. NARAYANAN: എന്തായാലും അതിനെക്കുറിച്ചു് ഉള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം അങ്ങിനെ അർദ്ധോക്തിയിൽ നിർത്തട്ടെ. ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ മൊത്തം വരവു് ഒന്നര ലക്ഷം രൂപയും ചെലവു് ഏകദേശം ഒന്നര ലക്ഷം രൂപയും ആണു്. മിച്ചം കാണുന്നതു ഒരുലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപയാകുന്നു. ഒന്നുകൂടി ഇതിനെ വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെക്കാൾ പത്തുലക്ഷം രൂപാ മിച്ചം വന്നിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പത്തുലക്ഷം രൂപയുടെ മിച്ചം എങ്ങിനെ വന്നു എന്നു കൂടുകൂടി ഉള്ളിലേക്കു് കടന്നു വിശകലനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ ടാൻസ്പോർട്ടിൽനിന്നു ൩,൫൪൦൦൦ രൂപയും എക്സൈസിൽനിന്നു് ൪൦൦൦൦൦ രൂപയും ഫാറസ്റ്റിൽ നിന്നു് ൬൦൦൦൦൦ രൂപയും കളിമൺവ്യവസായശാലയിൽ നിന്നു് ൧൪൦൦൦ രൂപയും കിട്ടുന്നതായി ഗവണ്മെന്റു സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു എന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

ബഡ്ജറ്റിൽ എക്സൈസിൽ നിന്ന് ൪൦൦൦൦൦൦രൂപ വരവുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു ൪൧൦൦൦൦൦ആയി കുറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ൪൦൦ൽ നിന്നും ൪൧ആയി കുറഞ്ഞപ്പോൾ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ അതു ൪൧ൻ ലക്ഷമാകും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാൻ ഈ കാലത്തു് അതേ ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തു് മാർഗ്ഗമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ട്രാൻസ്പോർട്ട് ചുങ്കത്തിയെക്കുറിച്ചു് പറയുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ മുതലും പലിശയും ചിലവും നീക്കിയാൽ ആദായം എത്രമാത്രം വരും എന്നുള്ള കാര്യം ഇനിയും സംശയഗ്രസ്തമായ രീതിയിലാണ് ഇരിക്കുന്നതു. കളിമൺവ്യവസായം ആദായകരമാണൊ, നഷ്ടമാണൊ, അതൊ ലാഭവും നഷ്ടവും ക്രമാതെ ഇരിക്കുമൊ എന്നുള്ളതു് അനുഭവംകൊണ്ടു് തീർച്ചയാക്കാൻ കഴിയുമെന്നല്ലാതെ അതിനുമുൻപു് ഒരഭിപ്രായം പറയുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവമായ ഒരു സാമ്പത്തികപരിഗണനയാണെന്നു് വിചാരിക്കാൻ സാധാരണക്കാർക്കു് സാധിക്കയില്ല. ഫാറസ്റ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നു് കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ൧൩ ലക്ഷം രൂപ വരവുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഈ കൊല്ലം ൧൫ലക്ഷം രൂപയാകുമെന്നു് ഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഫാറസ്റ്റു് ഫാറസ്റ്റുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ വർക്കിംഗ് പ്ലാൻ അടിയേറു് ധ്വംസിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുന്ന ഒരു വകുപ്പാണെന്നു വളരെ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയും. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഫാറസ്റ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഒരു ആദായം ഉണ്ടാകും എന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതും എത്രയുക്ത ശരിയാകും എന്നു കണ്ടറിയണം.

ഇങ്ങനെ അനുമാനങ്ങളേയും ഊഹാപോഹങ്ങളേയും വച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ൧൦ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്നു ഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ വർഷത്തേക്കാൾ ൯ ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ ചെലവിടാൻ ഗവണ്മെൻറു് നിർബന്ധിതരായി തീർന്നതിരിക്കുന്നു. മിച്ചമുണ്ടാകാതെ ഇരിക്കുകയും ചെലവു കൂടുതലായി വരികയും ചെയ്താൽ അവസാനം കടമായിരിക്കുമെന്നു് തീർച്ചയാണല്ലൊ. ഇപ്പോഴത്തെന്ന ൯ ലക്ഷം രൂപാ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ വരുന്ന സ്ഥിതിക്കു് കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലിയിലെ ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ ൧൫പതല്ലാ പത്തൊ പന്ത്രണ്ടൊ ലക്ഷം രൂപായുടെ സപ്ലിമെൻററി ഗ്രാൻറുകൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ എളുപ്പമുണ്ടു. ഇപ്പോൾ ഒന്നൊ ഒന്നേകാലൊ ലക്ഷം രൂപാ മിച്ചമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു് ശരിയായ ഒരു മിച്ചമല്ല. ചെലവുകൂട്ടാതേയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വരവു വർദ്ധിപ്പിച്ചും കാണിക്കുന്ന ഒരു ഇന്ദ്രജാലമിച്ചും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മിഥ്യാബോധമിച്ചും എന്നു പറയുവാൻ മാത്രമേ ടീർഘദൃഷ്ടിയുള്ളവർക്കു വഴികാണുന്നുള്ളൂ.

ഇനി ഒരു പടിക്രൂടി കടന്ന് ഫ്ലഡ്-ലെ മുതലിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കാം. ഗവണ്മെൻറു മുതലിൽ വളരെ പ്രധാനമായി കണക്കാക്കുന്ന ഒരു സംഖ്യ പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിയ്ക്കു മുടക്കിയിട്ടുള്ള ഫണ്ടു, ൬,൦൦൦ രൂപയാണ്. പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിക്കു മുടക്കിയിട്ടുള്ള സംഖ്യയെക്കുറിച്ച് ഉൽക്കടമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിയിൽനിന്നും പൗവ്വർ കൊട്ടത്തുകൊള്ളാമെന്ന് ആലുവാ കിത്രാ മിൽസിന്ന് ചെയ്തിരുന്ന ഗവണ്മെൻറിന്റെ കരാറുതന്നെ നിർവഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത രീതിയിലായിരിക്കുന്നു. പള്ളിവാസൽ പദ്ധതിയിൽനിന്നും പൗവ്വർ കൊട്ടത്തുകൊള്ളാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു പറഞ്ഞ കാലാവധി പിന്നെയും പിന്നെയും നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുന്നതേയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഇനത്തിലെ ഒരുകോടി മുപ്പത്തേഴു ലക്ഷം രൂപാ മുതലായി കണക്കാക്കുന്നതു് അത്ര ശരിയാണൊ എന്നു സംശയമാണ്.

റബ്ബർ ഫാക്ടറിവകയിൽ ൪,൪൬,൦൦൦ രൂപാ ഗവണ്മെൻറിനു മുതലെടുപ്പുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. റബ്ബർഫാക്ടറി ഒരാൾക്കു കൊടുത്തിരുന്നതായി എനിക്കറിയാം. അതു ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെ നടക്കുന്നു എന്നും മുന്നോട്ടു പോകുന്നുണ്ടോ എന്നും നിശ്ചയമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു റബ്ബർഫാക്ടറിയിലെ ഇരുമ്പുസാമാനങ്ങൾ വിറ്റാൽ ഏതാണ്ടു ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കിട്ടിയേയ്ക്കാം. അതിൽ നിന്നും ൪ ലക്ഷംരൂപാ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല.

അതുപോലെതന്നെ കളിമൺവ്യവസായശാലയ്ക്കു മുടക്കിയിട്ടുള്ള ൯൫ ലക്ഷംരൂപാ ഒരു മുതലായി ഗവണ്മെൻറു കരുതുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇതിന്റെ വളർച്ചകാണാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുതലായി കണക്കാക്കാമോ എന്നു ഏറ്റവും ബലമായി സംശയമുണ്ട്. ഇതു വെറുതെ പറയുകയല്ല. പഞ്ചസാരക്കമ്പനിയിൽനിന്നും മൂന്നുലക്ഷത്തിമുപ്പത്തയ്യായിരം രൂപയുടെ ഷെയർ ഗവണ്മെൻറു എടുത്തിരുന്നതു നഷ്ടത്തിലായി. പഞ്ചസാരക്കമ്പനിക്കു് അറുപത്തയ്യായിരമൊ എഴുപതിനായിരമൊ രൂപാ രൊക്കം കൊടുത്തതും വെള്ളത്തിലായി. സ്റ്റേറ്റ് എയിഡഡ് ബാങ്കിനുവേണ്ടി രണ്ടുലക്ഷത്തിഅൻപത്താറായിരം രൂപാ ഗവണ്മെൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

മുടക്കിയതും ഇല്ലാതെയായി. ഇങ്ങനെ ഗവണ്മെൻറു വ്യവസായങ്ങൾ ക്കു മുടക്കിയിട്ടുള്ള മുതലുകളുടെ സ്ഥിതിയെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഗവ ണ്മെൻറു വ്യവസായങ്ങൾക്കായി മുടക്കുന്ന പണം മുതലായി കണക്കാ ക്കാമോ എന്നു സംശയം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു പതനത്തിലാണു നിർഭാഗ്യവ ശാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ വ്യവസായചരിത്രം ചെന്നുനില്ക്കുന്നതു്. അറു പത്തേഴായിരമോ എഴുപതിനായിരമോ രൂപാ അന്നാമത്തിനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതായി ഗവണ്മെൻറു പറയുന്നു. ഈ സംഖ്യ ക്യാഷ്ബു ക്കിൽ ക്യാഷ്ബുക്കുബാലൻസിലും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ബാലൻസിലും ഉൾപ്പെടാത്തതാണെന്നാണു കാൺമാനുള്ളതു്. ഈ രൂപാ എന്തിനിങ്ങനെ യിട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നോ എവിടെ ഇട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നോ സാധാരണക്കാക്കു് മനസ്സിലാകത്തക്കരീതിയിൽ ബഡ്ജറിൽ കാണിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷെ എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം കരുതിആയിരിക്കാം ഇട്ടിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അതു് വിശദമായ രീതിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നാൽ സംശയംവരിക യില്ലല്ലോ.

ഇനി നമ്മുടെ ക്യാഷ്ബാലൻസിൻെറ നില എന്താണെന്നു് നോക്കാം. ൧൯൩൬-ലെ നീക്കിയിരിപ്പു് ൨൦ ലക്ഷം രൂപായായിരു ന്നതു് ൧൯൩൭-ൽ ൫൦ ലക്ഷമായി കുറഞ്ഞു. ൧൯൩൮-ൽ അതു ൪൦ ലക്ഷം രൂപായായി കുറയുമെന്നു് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അ തായതു് ൧൯൩൮-ൽ ആദായകരമായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുടെ പ്രവ ർത്തനം തുടരുന്നതിൻെറ ഫലമായി നീക്കിയിരിപ്പു് ൧൯൩൬-ൽ ഉ ണ്ടായിരുന്നതിൻെറ പകുതിയായി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം നമ്മു ടെ ക്യാഷ്ബാലൻസ് വർഷംപ്രതി കുറഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക പരിപാടി സ്തുത്യർഹമാണോ എന്നു് സംശയത്തോടുകൂടി ആശങ്കയോടു കൂടി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒരു കാര്യംകൂടി പറയുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബ ന്ധിതനാണു്. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കടം അഞ്ചുകോടിനാൽപ്പത്തി നാലുലക്ഷം രൂപായാണു്. ഇതിൽ ൫കോടിയിൻപരംരൂപാ തിരുവിതാം കൂറിലെ അഞ്ചൽസേവിംഗ്സ്ബാങ്കിൽ ഡിപ്പാസിറു ചെയ്തവരുടെ യാണു. ഈ തുക ഒരുമിച്ചുമായി ഒരു ദിവസം ഡിപ്പാസിറേഴ്സ് വന്നാ വശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ക്യാഷ്ബാലൻസിൽനിന്നും എടുത്തു കൊടുക്കു കയെന്നുള്ളതു് സാദ്ധ്യമല്ല

ഇതിനു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും പറയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സമാധാ നം ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിൽ രണ്ടുകോടിഅൻപത്തൊന്നുലക്ഷം രൂപ യുടെ നിക്ഷേപം ഉണ്ടെന്നാണു്. എനിക്കു അതു മനസ്സിലാക്കാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കഴിയും. എപ്പോളാവശ്യപ്പെട്ടാലും രണ്ടുകോടിഅൻപത്തൊന്നുലക്ഷം രൂപാ രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ആശ്വാസകരംതന്നെ. എന്നാൽ അതിനും ഒരു വിഷമം ഇപ്പോൾ കാണുന്നു. ഫ്രഫ്രർ—ലെ ബഡ്ജറിൽ ആ ആണ്ടത്തെ ആവശ്യത്തിനായി അതിൽനിന്നു് ഇരുപത്തൊരുലക്ഷംരൂപാ പിൻവലിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ ആണ്ടുതോറും ഇരുപതുംമുപ്പതും ലക്ഷംരൂപാ ഈ നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നും പിൻവലിക്കുന്നതായാൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി എത്രമാത്രം ഭദ്രതരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ഗവണ്മെൻറുതന്നെ നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഞാൻ അതിന്റെ കണക്കുകളിലേക്കു് കടക്കുന്നില്ല.

ഇനി നോക്കാനുള്ളതു് ഇവിടത്തെ ചിലവുകൾ എങ്ങിനെ നിൽക്കുന്നു, അതിൽ ഏതെല്ലാം ആവശ്യമുണ്ടു്, എന്നുള്ളതാണു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് സർവപ്രധാനമായി എനിക്കു മൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളതു ഈവണത്തെ ബഡ്ജറിന്റെ ഒന്നാംപേജുമുതൽ അവസാനത്തെ പേജുവരെ വായിച്ചാൽ ഒരു നഗരവിധാനത്തിനുള്ള വിഭ്രാന്തിയും സംരംഭവും ഫൈനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറിക്കു് ഉണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു് ഗ്രാമത്തിൽതന്നെ വളർന്ന ഗ്രാമീണജനങ്ങളുടെ വിഷമസ്ഥിതികൾ നല്ലവണ്ണം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫൈനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി പട്ടണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇത്രവലിയശ്രദ്ധയോടുകൂടി നോക്കുവാനും ഗ്രാമങ്ങളെ അവജ്ഞയോടുകൂടി തള്ളുവാനും ഇടയായതു് വളരെ പരിതാപകരമായിപ്പോയി. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആവശ്യത്തിനായി അടുത്ത ആണ്ടത്തേക്കു എന്താണു് ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിനായി മൂവായിരംരൂപാ ബഡ്ജറിൽ ഉണ്ടു്. വേണമെങ്കിൽ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണത്തിനെന്നുതന്നെ പറയാവുന്ന പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ സമുദ്ധരണത്തിനായി നാൽപ്പതിനായിരംരൂപയും നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ നാൽപ്പതനാനഗരങ്ങളും അവിടെ അഞ്ചരലക്ഷം ജനങ്ങളുമാണുള്ളതു്. എന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളുടെ എണ്ണം മൂവായിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിമുപ്പത്തിയാറും അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ ര്നുഅരലക്ഷവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, @ ക്ലിലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു ബഡ്ജറിന്റെ സിംഹഭാഗവും ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്നതു. ര്നുഅരലക്ഷം ജനങ്ങളുടെആവശ്യത്തിനായി ഞാൻ മുൻപുപറഞ്ഞ ഒരു മൂവായിരവും, പിന്നെ ഒരു നാല്പതിനായിരവും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു, പബ്ലിക്കുവർക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തുടങ്ങിയ ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ പതിവു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

പോലെ അനുവദിക്കുന്ന തുകകളും മാത്രമെയുള്ളൂ. ഇതു നിശ്ചയമായും ഗ്രാമീണരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും മതിയാകുകയില്ല. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം പിന്നോക്കസമുദായത്തിന്റെ സമുദ്ധരണമാണ്. ഇവിടത്തെ നഗരോദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റു എന്തെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നാലും ഈ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ നില ശരിപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ രാജ്യം ഒരു ഒറ്റ ഇഞ്ചുപോലും മുന്നോട്ടുവരുകയില്ല. അവിടെ അതു ചെയ്യു, ഇവിടെ ഇതു ചെയ്യു എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു പത്രങ്ങളിലും മറ്റും പരസ്യപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാനും വിശേഷമില്ല. ഇവിടത്തെ മുതലെടുപ്പിന്റെ വർദ്ധനവിനു കാരണക്കാർ രാജാത്തിലെ നീർച്ചാലുകളും യഥാർത്ഥത്തിൽ പിന്നോക്കസമുദായക്കാരാണു. ഇതു ശരിക്കുമനസ്സിലാക്കി അവരുടെ ഉദ്ധരണത്തിനു കുറച്ചുകൂടി വിപുലമായ ഒരുസംരംഭവും പദ്ധതിയും ഗവണ്മെൻറു നടത്തുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും ഭയങ്കരവും ഓർക്കുവാൻ കൂടി കഴിയാത്തതും ആയ മറ്റൊരു പ്രധാനചിലവ് ഇവിടത്തെ ശമ്പളച്ചിലവാണ്. രണ്ടരക്കോടി രൂപാ ഇവിടെ മുതലെടുപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു കോടി രൂപാ ശമ്പളത്തിനായി ചിലവാക്കുന്നു; അതായതു് വരവിന്റെ നാല്പത്തിഏഴര ശതമാനം. ഇതു് എങ്ങനെ സഹിക്കാം. എങ്ങിനെ നീതീകരിക്കാം. ഫ്ലൂ രൂപാ വരവുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അൻപതു രൂപയും ശമ്പളത്തിനു വേണ്ടി ചിലവാക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ പാവങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു പിന്നെ പണമെവിടെ? രണ്ടുകാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണു ഇതു ഉണ്ടാകുന്നതു. ഒന്നാമതു് അനാവശ്യങ്ങളായ ഉദ്യോഗങ്ങളെ ധാരാളം സൃഷ്ടിക്കുന്നു; രണ്ടാമതു ഉള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് വളരെവളരെ കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. മദ്രാസിലും മറ്റും കാൺഗ്രസ്സു് മന്ത്രിമാർ പ്രതിമാസം അഞ്ഞൂറു രൂപാ പറ്റിക്കൊണ്ടു് അവരുടെ കൃത്യം വളരെ ഭംഗിയായി നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ആയിരം, രണ്ടായിരം, മൂവായിരം എന്നിങ്ങനെ ആയിരക്കണക്കിനു്, പച്ചവെള്ളം പാത്രത്തിൽ നിന്നും പാത്രത്തിലേയ്ക്കു പകരുന്നതുപോലെ ശമ്പളം പറ്റിക്കൊണ്ടു ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഇരിക്കുന്നതു് എത്ര ഭയങ്കരമാണെന്നു് ആലോചിക്കുക. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം അഞ്ഞൂറു രൂപയ്ക്കുമേൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അൻപത്താറു പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ തുക തന്നെ പാടില്ല എന്നു് ഞങ്ങൾ അനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുറവിളി കൂട്ടി. എന്നാൽ ഫലമെന്തു? ഇപ്പോഴത്തെ സിവിൽലിസ്റ്റ് നോക്കിയതിൽ അഞ്ഞൂറു രൂപയ്ക്കുമേൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ എണ്ണം ൪൫ ആണ്. ഈ ൪൫ പേരിൽ ൧൬ പേർ ബ്രാഹ്മണരും, ൧൪ പേർ നായന്മാരും, ഒരാൾ ഈഴവനും, രണ്ടു പേർ ക്രിസ്ത്യാനികളും, ൧൧ മറ്റു ഹിന്തുക്കളുമാണ്. ജാതി ഏതുമാകട്ടെ, ഏതു ജാതിക്കാരനും കൂടുതൽ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുന്നതു് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തൃപ്തികരമല്ല. ഇവിടത്തെ കൂടുതൽ ശമ്പളം ൪൦൦ രൂപയും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശമ്പളം ൧൫ രൂപയും ആയിരിക്കണം. ഇനി അനാവശ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ കഥ തന്നെ നോക്കാം. ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു തന്നെ ഉദാഹരണമായി എടുക്കാം. അതിൽ ഒരു കൺസർവേറ്റർ ഉണ്ടു്; ഇരിക്കട്ടെ. ശമ്പളം എന്തുമാകട്ടെ. അതു കൂടാതെ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു സായിപ്പിനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനുമുമ്പു് ഈ മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം രക്ഷിക്കാൻ ആരായിരുന്നു? ഇതുവരെയുള്ള സംരക്ഷണംകൊണ്ടു എന്തു ലാഭം കിട്ടി. അതു സ്വയമായി വളരുകയും സ്വയമായി തന്നെ രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും. പിന്നെ ഈ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്തു്? ഇപ്പോഴും തടികൾ രക്ഷിക്കാൻ, തടികളിൽ കുറെ മരുന്നുകളെല്ലാം ചെലുത്തി നന്നാക്കിത്തരാം എന്നു് പറഞ്ഞുവന്ന ഒരാളിനുവേണ്ടി നല്ലൊരു സംഖ്യ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. അതിലേക്കു് ഒരുലക്ഷത്തിയെൺപതിനായിരം രൂപായുടെ ബഡ്ജറും വന്നിരിക്കുന്നു. മി. കാഞ്ചിഭായ്ക ഭാസിന്റെ ബാംബയിലെ കച്ചവടം പോലെ തന്നെ ഈ കച്ചവടവും ഒരു നഷ്ടക്കച്ചവടമായി തീരുകയേയുള്ളൂ. അല്ലാതെ ഒരു ലാഭക്കച്ചവടം ആകുകയില്ല എന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം ഇനി, അദ്ദേഹവുമായുള്ള കരാറുകളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു് ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ അതു് മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഏതായാലും ഇതു വമ്പിച്ച ശമ്പളം കൊടുത്തു് ഇങ്ങനെ ഒരാളിനെ നിയമിക്കേണ്ടയാതൊരു ആവശ്യവും ഇല്ല. അതു് വെറും അനാവശ്യവുമാണു്.

PRESIDENT: The honourable member has three minutes more.

MR. K. R. NARAYANAN : മാറ്റൊരുകാര്യം ഇവിടത്തെ സിക്രട്ടേറിയറ്റിലെ ജോലിക്കാരിൽ ആക്കെങ്കിലും ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നാണു് ഇൻഫർമേഷൻ ഡയറക്ടരുടെ ജോലി. അതിനുവേണ്ടി ഒരു നല്ല സംഖ്യ മാറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇൻഫർമേഷൻ ഡയറക്ടരുടെ കീഴിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ഫോട്ടോഗ്രാഫറന്മാർ ഉണ്ടു്. മുമ്പൊരിക്കൽ ഒരു ഡിമാൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. R. Narayanan.]

വന്നപ്പോൾ ഈ ഫോട്ടോഗ്രാഫറെ എന്തിനു നിയമിച്ചു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു് ആദായം വരുത്താൻ വേണ്ടിയാണു് എന്നു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ, ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് ഇരുന്നൂറൻപതു രൂപയുടെ ആദായമല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ലെന്നാണു എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. അതിൻെറ എത്രയോ കവിഞ്ഞ ചിലവു മറെറാന്നു്, ഇവിടെ ആറുമാസക്കാലത്തേയ്ക്കുമാത്രം ഓടുന്ന വിമാനത്തിനുവേണ്ടി പ൪,൪൦൦ രൂപാ പ്രതിവർഷം ഗവണ്മെൻറു ചിലവാക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. ഇവിടെ അതിൻെറ ആവശ്യം എന്താണു്. ഈ രാജ്യത്തു് ധാരാളം പത്രങ്ങൾ ഉണ്ടു്; ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടറന്മാരുമുണ്ടു്. എന്നിട്ടും പ്രതിവർഷം ഇരുപത്തിനാലായിരം രൂപാ കൊടുത്തു് എ. പി. ഐ. യെ ഇവിടെ സുസ്ഥിരമായി താമസിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യം എന്താണെന്നു് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അജ്ഞാതമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഈ എ. പി. ഐ. ക്കു് മറുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു് കിട്ടുന്ന എല്ലാ തുകകളെക്കാളും ക്രൂതലായ ഒരു തുകയാണു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിൻെറ പക്കൽ നിന്നും അവർക്കു് കിട്ടുന്നതു്. മഹാത്മാഗാന്ധി, മഹാകവി ടാഗ്ഗൂർ മുതലായ സമസ്തലോകപ്രശസ്തന്മാക്കു താമസിക്കാനുള്ള സർവവിധ സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന ഗസ്റ്റ്ഹൌസ് ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ അതുണ്ടതോറും പ൫,൦൦൦ രൂപാ ചിലവാക്കി മസ്കാറ്റ് ഹോട്ടൽ എന്നൊരു ഹോട്ടൽ ഇവിടെ നടത്തുന്നതു് എന്തിനാണെന്നു് എനിക്കു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വ൦൦൦൦-ൽപരം രൂപാ ചിലവാക്കി ഒരു ഗസ്റ്റ്ഹൌസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൂടി ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന നിലയ്ക്കു് ഈ മസ്കാറ്റ് ഹോട്ടലിൻെറ ആവശ്യം ഒന്നുകൊണ്ടും ഇല്ലെന്നു തന്നെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഞാൻ വളരെ വേദനയോടുകൂടി ചോദിക്കുന്നു ഇതു് എല്ലാം ആരുടെ പണമാണെന്നാണു്. കിടക്കാൻ വീടും ഉടുക്കാൻ ഒരു കഷണം മുണ്ടും ഇല്ലാത്ത, കഞ്ഞിവെള്ളം പോലും കുടിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത, മരുന്നു വാങ്ങാൻ ചക്രമില്ലാത്ത ചത്താൽ കുഴിച്ചുമൂടുന്നതിനു് തുണി വാങ്ങിക്കാൻ ഉള്ള കാശുപോലും ഇല്ലാത്ത അനവധി പാവങ്ങളുടെ പണമാണെടുത്തു് ഈ എ. പി ഐ. ക്കു വേണ്ടിയും, വിമാനത്തിനു വേണ്ടിയും മററലങ്കാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ഒക്കെ ചിലവാക്കുന്നതു്.

PRESIDENT: Order, order, Mr. Thariathu Kunjithommen.

MR. THARIATAU KUNJITHOMMEN (*Muvattupuzha cum Devicolam*): സർ, ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണരൂപേണപൊതുജനങ്ങൾക്കു് രാജ്യഭരണത്തെപ്പ

റിയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ വ്യക്തപ്പെടുത്തുകയും ഗുണകരമായ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും അവരെ സാരമായി ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമങ്ങൾക്ക് നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ഈ അവസരത്തിൽ ഓരോ ജനപ്രതിനിധിയുടേയും കടമയാണല്ലൊ. ഈ അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കഴിയുംമട്ടു് മനസ്സിലാക്കി ഗവൺമെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാം. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ മുതലെടുപ്പു് ഒന്നരലക്ഷംരൂപാ കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെക്കാൾ പത്തുലക്ഷംരൂപാ കൂടുതൽ ഇക്കൊല്ലം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ചിലവുകഴിച്ചു ഒരുലക്ഷംരൂപാ മിച്ചം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറുകൊണ്ടു കാണുന്നതു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ, സാമ്പത്തികപുരോഗതിയുടെ ഒരു ലക്ഷണമായി ഗണിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതു ഗവണ്മെൻറിന്റെ നില സാമ്പത്തികമായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു് കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനിലയും അതേവിധം പുരോഗമിക്കുന്നു എന്നു് വിചാരിച്ചാൽ അതു സംഗതമായിരിക്കും. ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നില നോക്കിയാണു് രാജ്യവാസികളുടെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നില ഗണിക്കേണ്ടതു്. ഇപ്പഴത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ ജനസാമാന്യം ഐശ്വര്യത്തിൽ പുരോഗമിക്കുകയല്ല, അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു് പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. കാർഷികോൽപ്പന്നങ്ങൾക്കുള്ള വിലക്കുറവും ഋണബാദ്ധ്യതയും നിമിത്തം ജനങ്ങൾ വല്ലാത്ത ദുസ്സഹാവസ്ഥയിൽ പെട്ടുകിടക്കുകയാണു്. കാർഷികഋണനിവാരണബില്ലുകൊണ്ടും കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡുകൊണ്ടും മറ്റും ഇതിനു് യാതൊരുശമനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവു നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വരുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എത്രമാത്രം സങ്കടാവസ്ഥയിൽ ഉള്ളൊന്നാണെന്നു് ഗവണ്മെൻറു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി ഈയിടെ മദ്രാസ്സിൽ കൊണ്ടുവന്നുപാസാക്കിയതുപോലെയുള്ള ഒരു ഋണനിവാരണബിൽ ഇവിടെയും കൊണ്ടുവന്നു് പാസാക്കേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണു്. ഈ കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡുകളെല്ലാം നിർത്തിക്കളയാം. അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. കൊടുക്കാനുള്ള സംഖ്യ കുറവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം നിയമംമൂലം ഇല്ല. ബോർഡിനും എന്തെങ്കിലും ഖണ്ഡിതമായ രൂപത്തിൽ ചെയ്യുന്നതിനു അധികാര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen.]

മില്ല. പരസ്പരസമ്മതമുണ്ടെങ്കിലേ ബോർഡിനെന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കാവൂ. രണ്ടുകക്ഷികളുടേയും സമ്മതമുണ്ടെങ്കിൽ ആരുടേയും സഹായംകൂടാതെതന്നെ കാര്യങ്ങൾ തീർന്നുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ട് പുതിയ ഒരു ബിൽ ശ്രദ്ധവൽക്കരിച്ച് പലിശയും, വേണ്ടിവന്നാൽ മുതലും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതിന് അവർക്ക് അധികാരം കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഇതു നിയമശ്രദ്ധത്തിൽ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിർദ്ദേശശ്രദ്ധത്തിലെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു വിലകുറഞ്ഞു, എന്നു പറഞ്ഞാൽ പണത്തിനു വിലക്കൂടി എന്നാണു അർത്ഥം. ആയിരം ശ്രദ്ധാക്കാരനു അഞ്ഞൂറു ശ്രദ്ധാ കൊടുത്താൽ എന്തുകൊണ്ട് അവനു തൃപ്തിപ്പെടാൻ പാടില്ല? ആയിരംശ്രദ്ധായുടെവില ഇന്നു അഞ്ഞൂറു ശ്രദ്ധയുണ്ട്. പണം കൊടുത്തു നാം ഭൂമിയും മറ്റു സാധനങ്ങളും വാങ്ങിക്കുകയാണല്ലോ പതിവു്. ഭൂമി വാങ്ങുന്നതിനോ മറ്റു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനോ വിനിയോഗിക്കുന്ന നാണയത്തിനാണ് വിലകൂടുതൽ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ആയിരം ശ്രദ്ധയുടെ വിലയുള്ള ഭൂമി ഇന്നു് അഞ്ഞൂറു ശ്രദ്ധായ്ക്കു് കിട്ടും. സാധനങ്ങളുടെ വിലയും അതുപോലെതന്നെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു മദ്രാസ്സിലെപ്പോലെ മുതലിൽ ഇരട്ടി പലിശകൊടുത്തിട്ടുള്ളവർക്കു് മുതൽ കൊടുക്കാതെയും മറും സംഖ്യ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഒരു നിയമം ഉടൻതന്നെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു പാസാക്കണം. ജനപക്ഷത്തുനിന്നു് കൊണ്ടുവന്നാൽ പാസാകുമോ എന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടതാണു് കർഷകജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചാണു് രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിഇരിക്കുന്നതു്. പുറത്തുനിന്നു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുവേണം ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു് ആഹാരംകഴിക്കുവാൻ. ആ നില മാറി ഈ ദേശത്തുതന്നെ ഇവിടെയുള്ളവർക്കു് ആഹാരംകഴിക്കുവാനുള്ള സാധനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടതു് ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യേണ്ടതാണു്. കർഷകരുടെ സാമ്പത്തികമായും മറ്റുമുള്ള അവശതകൾക്കു് എത്രയുംവേഗം ഒരു പരിഹാരം ഇതുനിമിത്തം ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. ഒരു പഞ്ചവൽസരപദ്ധതി ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തി രാജ്യത്തിനുവേണ്ട ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ വിളയിക്കുന്നതിനു് വേണ്ട പരിപാടികൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിക്കണം. ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലും മഹാരാജ്യങ്ങളിലും ഇപ്രകാരമുള്ള പഞ്ചവൽസരപദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നതായി നാം കാണു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ യുദ്ധസന്നാഹത്തിനുള്ള പുരോഗതിയാണ് ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. യുദ്ധംവന്നാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ആഹാരം എങ്ങനെ നടക്കും. അപ്പോൾ ബർമ്മാരാജ്യത്തുനിന്നും നെല്ലും അരിയും കൊണ്ടുവരാൻ ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ സൌകര്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നുള്ളതു് നാം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെ, റിസർവിലുള്ള സ്വാമ്പി ഏറിയാകളിൽ കൃഷിചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവയെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവകാശം മേലേറിയാ ഏറിയാകാശം ആകാതിരിക്കാൻക്രടി സൌകര്യമുണ്ട്. ക്രടാതെ പഞ്ഞപ്പുല്ല് തുടങ്ങിയ മറു ആഹാരസാധനങ്ങൾ ക്രടി കൃഷിചെയ്യാനുള്ള സൌകര്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. കർഷകർ ധാരാളമായി അധിവസിക്കുന്ന ഉൾനാടുകളിലെ കായ്ങ്ങൾക്കു് അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടകായ്ങ്ങൾക്കുപോലും ഗവണ്മെൻറു പണം ചിലവാക്കാൻ മടിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് പറയാതെ തരമില്ല. പട്ടണങ്ങളുടെ കായ്ങ്ങൾക്കു് പണം ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറു ഒരു ലോഭവും കാണിക്കുന്നില്ല. ധാരാളം തുക റോഡുകൾക്കായി ചിലവാക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തുതന്നെ വീണ്ടും റോഡുകൾക്കായി ക്രടുതൽ തുക അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. റോഡുകൾ ഇല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒറക്കാശുപോലും അതിനായി നീക്കിവച്ചിട്ടില്ല. എൻെറ കാൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻസിയിൽ റോഡുകൾ ഇല്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തന്നെ ഇവിടെ പരാതിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയരെക്കണ്ടു് പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം പല വാഗ്ദാനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ചില റോഡുകൾക്കു് പണം അനുവദിക്കുകയും പണി പകുതിയാക്കി ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ പണികൾ തുടരുന്നതിനുള്ള തുകകൾ പോലും ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. ഇനി ആവക കായ്ങ്ങൾ ഒക്കെ വിട്ടുകളയുകയാണു് നല്ലത എന്നും തോന്നുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കായ്ങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അധികാരികൾക്കു് വൈരാഗ്യംപോലെയാണും തോന്നുക. ഉൾനാടുകളിലേക്കു വളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ധാന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഉള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിനുംമറും വേണ്ട ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഒരു കായ്മാണ്. കർഷകരുടെ ദുരിതനിവാരണമാണ് സർവ്വപ്രധാനമായ പ്രശ്നമെന്നു ഗവണ്മെൻറ് പ്രത്യേകം മനസിലാക്കണം. കൃഷിക്കാരുടെ ആദായത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഈ രാജ്യത്തു് എല്ലാജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും ആദായം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. കച്ചവടക്കാരും, വൈദ്യന്മാരും, വക്കീലന്മാരും എന്നുവേണ്ട എല്ലാ തരത്തിൽ പെട്ടവരുടേയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen.]

ധനസ്ഥിതി അവരെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ മറെറാരു പ്രധാനകാര്യം കൂടി പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അതു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കയ്ക്കൂലി മുതലായ അഴിമതികാര്യങ്ങളെയും വേഗത്തിൽ നിറുത്തുന്നതിനുള്ള നടപടികളും തുടങ്ങുന്നതിനെപ്പററിയാണു്. ഇതു ഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. സാമ്പത്തികാവശതകൾകൊണ്ടു് വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകജനങ്ങൾ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കയ്ക്കൂലികൊടുത്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് വളരെ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ഏതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നോക്കിയാലും, എക്സൈസിൽ ആയാലും, ഫാറസ്ററിലായാലും, ലാൻഡ് റവന്യൂവിലായാലും, എല്ലായിടത്തും കൈയ്ക്കൂലി, കൈയ്ക്കൂലി, ഇതാണു് സർവത്ര കാണപ്പെടുന്നതു്. ഇതിനെ തടയുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു് പ്രത്യേകം ഒരു വകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തണം. കൈയ്ക്കൂലിയെപ്പററി പറയുന്ന പരാതികൾ ഗൗരവപൂർവം അന്വേഷിച്ചു് തെളിവെടുത്തു് ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു് പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കണം. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പരാതി പറഞ്ഞാൽ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വെള്ളപൂശിക്കുന്നതിനാണു് ശ്രമിക്കുന്നതു്. അവർ നേരിട്ടു് അതിനെപ്പററി യാതൊരന്വേഷണവും നടത്തുകയില്ല. ഇത്തരമുള്ള അഴിമതികളെ പുറത്തുകാണിക്കുന്നതു് തൻറെഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു് കുറവാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് വെള്ളപൂശിക്കുന്ന പതിവാണു് മിക്കവാറും എല്ലാമേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഉള്ളതു്. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഈ അഴിമതികൾ എന്നവസാനിക്കും? ഇവ ഇല്ലാതെയാകുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വയം ചെയ്യുകയുമില്ല, മറുള്ളവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിപ്പിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥിതി മാറണം. അതിലേക്കു് ഇപ്പോഴത്തെ പഞ്ചായത്തുപോലെയോ മറെറാ ഓരോ താലൂക്കുതോറുമെങ്കിലുമൊരോ കമ്മററി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഈ കമ്മററി ഇക്കാര്യത്തിനും പൂറമെ അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള റോഡുകൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതിനും മററാവശ്യങ്ങൾക്കും ഗവണ്മെൻറിനെ സമീപിക്കുകയും ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുകൂടി തയ്യാറാകുന്നതും കൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ സഹായത്തിനായി ഒരു വിജിലൻസ് കമ്മററി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. പോലീസുകാർ തന്നെയാണു് ഈ കമ്മററിക്കുള്ള ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു്. കള്ളന്മാർതന്നെയാണു് കള്ളന്മാരെ തിരിഞ്ഞെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്ടുക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ വിജിലൻസു കമ്മറി യിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം കള്ളന്മാരാണെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നി രുന്നാലും ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞ കമ്മാറിക്കു ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാ നുള്ള അവകാശം ജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. അഴിമതിക ൾക്കു ചില വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വഴിപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഒരോ ഡിപ്പാ ർട്ടുമെൻറിലുള്ള മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കവാറും അവരവരുടെ സ്വജാതി കളെ ആയിരിക്കും, അതായതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിയമിക്കുന്നതു്. അ ല്ലെങ്കിൽ നല്ല തുകകൊടുത്തു് ചിലസ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറി ഇരിക്കു ന്നവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയാണു് ഇന്നു നാം അധികമായി കാണുന്നതു്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു കൈയ്ക്കൂലി ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുക. ഇതിനെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും പരാതിപ്പെട്ടാൽ അവന്റെ അനുഭവം വളരെ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. അങ്ങനെയാണു അ നുഭവം. നമ്മുടെ കോവാപ്പറേറീവു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ശരിയായ രീതി യിൽ നടത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ ഉദ്യോ ഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ശരിയായ ഒരു കോവാപ്പറേഷൻ ഉണ്ടു്. പൗരന്മാരുടെ ഒരു പരാതിയെപ്പറ്റി വേണ്ടവിധം ഗണിക്കു ക എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും വ്യത്യസ്തനല്ല. ഒരാളി ന്റെ പരാതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതുതന്നെ മറെറാരാളിനു് ഹിതമാകയി ല്ല. ഇരുപത്തെട്ടുകൊല്ലമായി എനിക്കനുഭവമുള്ള ഒരു കാര്യമാണു് ഇതു്. ഒന്നുകിൽ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും നാം ഒരു സഹായവും പ്രതീ ക്ഷിക്കാതെയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ കൈയ്ക്കൂലിയേയൊഅഴി മതിയേയൊ പറ്റി ഒന്നും പറയുകയില്ല എന്നു് വയ്ക്കണം. ഇത്തരത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പറയുന്നതിനൊപ്പം തുള്ളിയെങ്കിലേ അവരിൽനി ന്നും അൽപ്പമെങ്കിലും ആദായം ജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാകയുള്ളു. അഭിമാ നമുള്ളവർ അതിനു് തയാറാകയില്ലല്ലോ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈ യ്ക്കൂലിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ദുഷന്ത്യധാരാ ... ...

എന്ന ശ്ലോകമാണു് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു്. വാളിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള തല നക്കുന്നതുപോലെ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമാ ണു് അതു്. എന്നാൽ ഇതിനോടു് പോരാടാതെ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു രക്ഷയുമില്ല.

ഈ വയസ്സു് തികഞ്ഞ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ജാതിമതഭേദമെന്യേ യെ പിരിച്ചു വിടുകതന്നെ വേണം. അവർ മറവുള്ളവർക്കായി അവരു ടെ സ്ഥാനം വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് കാര്യക്ഷമതയ്ക്കും വളരെ നല്ലതുതന്നെ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen.]

ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേറൊരു അഭിപ്രായം ഉള്ളതുകൂടി ഞാൻ ഇവിടെ പറയാം. ഇരുപതുവർഷം സർവീസ് തികയുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ എന്തെങ്കിലും ഒരു ബോണസ്സു കൊടുത്ത് അങ്ങുപിരിച്ചുവിടണം. അവർ കച്ചവടം ചെയ്യോ, വ്യവസായം ചെയ്യോ അല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ വീണ്ടും വന്നോ എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിക്കട്ടെ. ജനങ്ങളോട് അവരും ഇടപെടേണ്ടവരാണ്, എന്നുള്ള വിചാരം ഇതുകൊണ്ടു അവർക്കു ഉണ്ടാകുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. അതിനാൽ ഇപ്രകാരം ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വന്നാൽ അവരും നന്നാകും, മറുള്ളവർക്കും അതു കാര്യമായിരിക്കും. ഇരുപതുകൊല്ലം ഉദ്യോഗം വഹിച്ചുവരെ പിരിച്ചുവിടുക എന്നവ്യവസ്ഥ ഗവണ്മെൻറു കൈയ്ക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം അതു ജനങ്ങൾക്ക് പരക്കെ തൃപ്തികരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഇതിനു എതിരഭിപ്രായക്കാർ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പബ്ലിക്കു സർവീസിൻെറ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകണമെന്നുള്ളതാണു മറൊരു പ്രധാന സംഗതി. ഇതു ദേശീയതത്ത്വത്തിനുവിരുദ്ധമെന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. ഗവണ്മെൻറു അതംഗീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടും അങ്ങനെ പറയുന്നവർ ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഈ ദേശത്തുള്ളവർ തന്നെയാണു ഈ ജനങ്ങളും.

പബ്ലിക് സർവീസിൽനിന്നു ചില ജനവിഭാഗങ്ങളെ അകറ്റി നിറുത്തണം എന്നു പറയുന്നതു ദേശീയപുരോഗതിക്കു ബാധകമായിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിനു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നതു്. ചില സമുദായക്കാരെ പബ്ലിക് സർവീസിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കരുതെന്നാണു്. അതു് ഇന്നത്തെ രാജ്യത്തിൻെറ പരിതഃസ്ഥിതിക്കു അത്യാവശ്യവുമാണു്. എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ശരിയായ പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കണം. സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തിൻെറ പേരിലായാലും അല്ലെങ്കിലും എല്ലാപേർക്കും പബ്ലിക് സർവീസിൽ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ദേശകാലാദികൾക്കു അനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണു പേടങ്ങളിൽപോലും പറയുന്നതു്. ദേശകാലങ്ങളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ മാത്രമേ എല്ലാ പ്രജാവിഭാഗങ്ങൾക്കും യോഗക്ഷേമം സിദ്ധിക്കയുള്ളൂ. വിവിധസമുദായങ്ങളുടെ ക്ഷേമമാണു് പൗരസഞ്ചയത്തിൻെറ യോഗക്ഷേമമെന്നു കരുതി ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്മെൻറു പ്രവത്തിക്കണം. അല്ലാതെ ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ ചില വഴ്ക്കാരെ അകറ്റി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതു ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ ഒരു അനീതിയാണെന്ന സത്യത്തേയും നീതിയേയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനും ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിൻെറ പരിഹാരത്തിനു ഒരു പബ്ളിക്കു സർവീസ് കമ്മീഷണരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ എന്നു പറയുമായിരിക്കാം. കരിക്കട്ട കഴുകുംതോറും അധികം കറുക്കും എന്നാണു പഴഞ്ചൊല്ല്. അതുപോലെയാണു അസമത്വപരിഹാരത്തിനായി പബ്ളിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ കൊണ്ടുവരുന്ന പദ്ധതിയുടെ ഫലം. എൻെറ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൻെറ ഫലം എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ പ്രജാവിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു പ്രബലസമുദായമാണു എൻെറ സമുദായം. മുപ്പത്തിയാറുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേലധ്യക്ഷന്മാരുള്ളതിൽ ഒരൊറ്റയാൾപോലും എൻെറ സമുദായത്തിൽ നിന്നില്ല. ജനസംഖ്യയിൽ മൂന്നാമത്തെ സ്ഥാനമാണു എൻെറ സമുദായത്തിനുള്ളതു്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും അതു മുന്നിട്ടുനിൽക്കുകയാണു്. അങ്ങനെയുള്ള സമുദായത്തിൽനിന്നും ഹജൂരിലെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ സൂപ്രണ്ടായിട്ടോ അസിസ്റ്റൻറു സെക്രട്ടറിയായിട്ടോ ക്ലാർക്കായിട്ടോ ഒരാൾപോലുംഇല്ല. നന്ന സ്റ്റേറ്റഷനറി മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരുള്ളതിൽ ഒരാളുപോലുമില്ല. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സു് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരുള്ളതിൽ ഒരാളുമില്ല. നൂറു തഹശീൽദാരന്മാരിലും ഒരാളുമില്ല. കൺസിലിയേഷൻ ആഫീസറായി ഒരാളുപോലുമില്ല. ഫസ്റ്റ് എക്സൈസ് അസിസ്റ്റൻറു കമ്മീഷണർമാരുള്ളതിലും എൻെറ സമുദായത്തിൽ നിന്നു ഒരാളുപോലുമില്ല. ഏ. എസ്. പി. ഇല്ല, ഡി. എസ്. പി ഇല്ല. ഡിസ്ട്രിക്ട്രജിസ്ട്രാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും ആരുമില്ല. അഞ്ചൽ ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരായിട്ടും ആരുമില്ല. ഫസ്റ്റ് ക്ലാർക്കന്മാരുള്ള എഡ്യൂക്കേഷൻഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലും എൻെറ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാറ്റയാളുപോലുമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ലാഭപ്പെടുത്തിയും ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളേജ്നടത്തിയും ഗവണ്മെൻറിനെ സാരമായി സഹായിച്ചവരുന്നവരാണു എൻെറ സമുദായം. ദേവസ്വം വിഭജനം നടത്തി എല്ലാപ്രജാവിഭാഗങ്ങൾക്കും അതിൽ പ്രവേശനം നൽകണമെന്നു് പ്രക്ഷോഭണം നടത്തിയവരാണു് സിറിയൻ കത്തോലിക്കർ. ഫസ്റ്റ് പാർവത്യകാരന്മാരുള്ളതിൽ ഒരൊറ്റയാൾ മാത്രമാണു എൻെറ സമുദായത്തിൽനിന്നുമുള്ളതു്. അതു അഞ്ചുവർഷത്തിനുമുമ്പു നടത്തിയിട്ടുള്ള നിയമനമാണു്. മഹാദേവയ്യർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tharithu Kunjithommen]

പേഷ്ക്കാർ അവർകളാണ് ആ നിയമനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അല്ലാതെ പബ്ളിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ അല്ല. തഹശീൽദാരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റന്റന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലും എന്റെ സമുദായത്തിൽപെട്ടവർ ആരുമില്ല. ഈ വക സംഗതികളെല്ലാം ചീഫ് സെക്രട്ടറിഅവർകളും സമ്മതിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതു എത്ര പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു്? ലാൻറ്റവന്യൂകമ്മീഷണരുടെ ആഫിസിൽ ഒരൊറ്റ ക്ലാക്കുപോലും എന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്നില്ല. സംഗതികൾ ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കെ പബ്ളിക് സർവീസ് കമ്മീഷണരുടെ നിയമനങ്ങൾ നന്നാണെന്നു പറഞ്ഞു തലയും ആട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ആർക്കും സാധിക്കും. ഇവക്കെല്ലാം വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണം.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. THARIATU KUNJITHOMMEN : ഇതിലേക്കു ഒരു അഡ്വൈസറി ബോർഡ് ഏർപ്പെടുത്തി ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥകളെ മാററിയാൽമാത്രമെ പബ്ളിക്കു സർവീസ് കമ്മീഷണരുടെ നിയമനംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഉദ്ദേശിച്ച പ്രയോജനം ഉണ്ടാകയുള്ളു. ആ അഡ്വൈസറി ബോർഡിൽ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം.

സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തത്വത്തിനു വിരുദ്ധമല്ലാത്ത വിധത്തിൽവേണം മത്സരപ്പരീക്ഷ നടത്തേണ്ടതു്. മുന്നുവർഷത്തേ ആക്ടിംഗ്കാർക്കു പ്രവേശനംകൊടുത്തിട്ടേ മറുള്ളവർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുകയൊള്ളു എന്നുള്ള തീരുമാനത്തെ മാറേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അതാതുസമുദായത്തിന്റെ റൊട്ടേഷൻ അനുസരിച്ചു് അവർക്കു പ്രവേശനം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. മറു രാജ്യങ്ങളിലും ഈ രീതിയിലാണു്, നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു്. ഒരു സമുദായത്തിൽപെട്ട ൪൦൦ ആക്ടിംഗ്കാർക്കു ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചിട്ടേ മറു വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ആക്ടിംഗ്കാർക്കു ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുകയൊള്ളു എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതു വളരെ അനീതിയാണു്. അതുകൊണ്ടു അതിലേക്കു വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. ജനപക്ഷത്തുനിന്നും നോക്കുമ്പോൾ പല ന്യൂനതകളും ഗവണ്മെൻറുഭാഗത്തു കാണാവുന്നതാണു്. ആ ന്യൂനതകളെപ്പററി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു സൃഷ്ടിപരമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതിനും ആ വഴി ഗവണ്മെൻറിനെ സഹായിക്കുന്നതിനുമാണു്. അല്ലാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രേയോ മറ്റുള്ളവരേയോ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനല്ല. ധൈര്യമുള്ള ഒരു ഡോക്ടറിനെ പരിശോധിച്ചു ഇന്നയിന്ന രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ആ രോഗിയോടുള്ള വിരോധം കൊണ്ടല്ലല്ലൊ. അതുപോലെയാണ് തെറ്റുകളും ന്യൂനതകളും എന്തെല്ലാമാണെന്നു ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു അവയെ പരിഹരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഉൾനാട്ടിലെ കൃഷീവലന്മാരായ ജനബാധിതരുടെ സങ്കടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൈക്കൂലി നിറുത്തണം, ചെലവു നിങ്ങൾ കഴിയുന്നതു ചുരുക്കണം. വന്നിച്ച തോതിലുള്ള ഇന്നത്തെ നികുതിഭാരത്തെ കുറക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറച്ചാൽ നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതുനിമിത്തമുള്ള നഷ്ടം പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഈ രീതിയായാൽ ശമ്പളമുള്ളവരിൽനിന്നും പകുതിവീതം കുറയ്ക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടത്തെ കുറഞ്ഞ ശമ്പളം ഈ രീതിയായിരിക്കണം. ഇവിടത്തെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയനുസരിച്ചല്ലാ ഇവിടത്തെ ശമ്പളത്തോതു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ആ രീതിമാറേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതുയും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. P. SIVARAMA PILLAI (*Minachil* cum *Todupuzha*): Sir, I do not see my way to congratulate the Financial Secretary merely because he has presented a surplus budget. It is true that we were having surplus budgets during the last two or three years. In 1112 we had a surplus of more than Rs. 14 lakhs of which 12 lakhs has been set apart as Revenue Reserve Fund. In 1113 though the anticipated surplus was Rs. 2·6 lakhs; yet according to the revised estimate it will only be a lakh of rupees and the surplus estimate for 1114 is a lakh and a half.

Now, let us look at the expenditure side from 1112 onwards. In 1112 the expenditure was Rs. 241.62 lakhs; in 1113 it went up to Rs. 250·06 lakhs; in 1114 it is estimated to be Rs. 259·98 lakhs. The expenditure, no doubt, has gone up steadily, but what about the Revenue? In 1112 it was Rs. 256·41 lakhs in 1113 it is Rs. 251·06 lakhs; and in 1114 it is estimated at Rs. 261·41 lakhs, the highest ever reached in this State. I should congratulate the Government for the increase having been effected without recourse to any fresh taxation. But Sir, how can the Financial Secretary account for the phenominal rise in expenditure *i.e.*, more than Rs. 18 lakhs in the course of two years. The increase in Revenue for the same period is only Rs. 5 lakhs.

This increase in expenditure is not incurred for capital works. For capital expenditure we have been depending on our accumulated surpluses, unfunded debts and loans. Sir, I agree with the Financial

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Sivarama Pillai.]

Secretary in that respect. But this unusual rise in expenditure charged to revenue is a question on which there is bound to be difference of opinion. This increase is merely due to the top heavy administration. My objection is against the regularly increasing expenditure on administration which every page of the budget will bear witness to.

It is a pity that even for the small items such as for the construction of the Council Chamber, the University Building and Tobacco Bank-shall we have to fall back on our accumulated surpluses. We have to depend on our accumulated surpluses for all these small items. As a result of this policy Government account balance has been falling down year to year. I admit that to a considerable extent even non-productive work will have to depend on socures other than ordinary revenue; but not for all these items, more particularly when there is a tendency for the revenue to increase. I am afraid this is not a healthy tendency. In 1112 it was Rs. 73 and odd lakhs and at the end of 1114 it is expected to stand at Rs. 16 lakhs.

The Financial Secretary in presenting the budget for 1112 observed thus :

> "Taking all the factors into account, the need for curtailing the expenditure charged to revenue is imperative. As we have exhausted our Government balances vide para 45 below, it is absolutely essential that we should build up a reserve fund to meet capital expenditure or, unforeseen loss of revenue, or expenditure, and aim at setting apart annually about Rs. 5 lakhs at least for the purpose.

Again during the course of the last Budget Speech he stated :—

> "In para 44 of my last Budget Speech, I stated that we should aim at setting apart annually about Rs. 5 lakhs at least for the purpose. I propose accordingly to make a start in the accounts of the current year and to open a Revenue Reserve Fund with a credit of Rs. 10 lakhs taken out of the anticipated surplus for the current year. It is, however, necessary that we should not relax our vigilance in regard to the control of expenditure or our efforts for securing economics, as far as possible."

Well, Sir, he did make some provision for the Revenue Reserve Fund for 1112 ; but no provision has been made for the current year or the next year by way of contribution to the Revenue Reserve Fund. We are launching upon big schemes productive as well as non-productive and to finance these we are depending on accumulated surpluses which are gradually going down. Sir, I think it is high time for the Government to pause a little and think over this side of the question as well.

At the rate at which our expenditure charged to revenue is mounting up, sooner or later we shall have to find some means or other by which our revenue can also expand in proportion to the expenditure. The sources of revenue are rather inelastic and we are constrained to explore new sources of revenue. As to land revenue it is more or less static. As to another main source of income *viz.* Excise it is also sailing in the same boat. Sir, we were told last year that the campaign

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

against smuggling in Northen frontiers if persistently persued may bring in annual increase of about Rs. 5 to 12 lakhs. But so far we have not seen any appreciable change in the revenue from that department. So we have to explore other sources mostly commercial and industrial. It was a relief to many of us when the Dewan referred to this aspect of this problem when he addressed the Legislature a few days back. We have already entered upon certain industrial and commercial undertakings; but let us not forget that these schemes should be considered as purely commercial ones, and that they should be worked strictly on commercial lines. Otherwise I am afraid we will have to face a very serious situation.

I am sure that the Ceramic Factory at Kundara will be a great success. But I doubt whether the Ceramic Expert in charge of the Factory has sufficient practical experience in any Ceramic Factory. It is true that he was a Professor in the Benares Hindu University. I refer to this merely because Government have not answered certain interpellations sent by me regarding the qualifications and practical experience of the Ceramic Expert: At any rate I wish that this department will turn out to be a success.

The Pallivasal Hydro-Electric scheme and the Transport scheme have great possibilities before them and let us hope that they will contribute considerably to our revenue.

Similarly the Fisheries Department of the State is one with immence possibilities before it. We have got an expert trained in Fisheries both in Japan and in America. But I am afraid his services are not being used to the extent to which it should be used. Only a sum of Rs. 23,000/ is expected as revenue from the Fisheries branch. In Japan and Siam the Fisheries Department is a great source of income and in our State which has a sea coast of about 175 miles and a large number of lakes and backwaters, I believe that we can develop this department to yield a larger revenue in future.

Coming to the Agricultural branch we find during its existence for the last quarter of a century very little had been done either by way of research or propaganda. True there are one or two experimental Farms here and there. The department should try atleast to improve the varieties of food crops and commercial crops of our State just like researches carried on by the Imperial Institute of Agricultural Research and the Institute of Agricultural Research of the Benares Hindu University in improving the variety of wheat in India. I am told that the wheat that is used in the U. P. is said to be better than the Canadian variety. This has been achieved as a result of the research conducted by these Institutes.

Our forests, if properly developed, will be another permanent sources of income to the State. In this connection, I may refer to the treatment of wood by ascu process. It has been stated that treated timber can be substituted for steel and cement. At present the public are not in a position to take advantage of this process. It will be a great advantage if facilities are afforded to the public for making use of this process.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Sivarama Pillai.]

Now, Sir, coming to the University Rs. 8 lakhs has been set apart for this. I may only refer to one or two points. Ours is possibly the youngest University in India and as such we can make it one of the most modern and useful Universities in India. The authorities and the Government should infuse some new ideas in the working of this University. It should be possible to create an interprovincial, if not an international atmosphere like the Benares Hindu University. There should be faculties for the courses of study in Structural and Architectual Engineering Co-operation and Journalism on modern lines so that we can attract students from all over India. Now there is only the Gokhale Memorial School of Politics in Poona which teaches journalism in India. Our University should have an All-India out look to attract students from outside. So I feel that it is imperative to make a beginning on the right lines.

Finally I wish to draw the attention of this House to the small amount that is provided in the budget for roads and communications. When there is a total allotment of Rs. 25 lakhs for P. W. D. as has been said by the leader of the Nationalist party, only Rs. 17,000 has been provided for the construction of new roads. Sir, when the peasant population which forms the back bone of the State is clamouring for new roads it is not fair on the part of the Government to provide only such a trifling amount for measures calculated to ameliorate their grievances. With these few remarks I resume my seat.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR (*Tovala* cum *Agastisvaram*): Sir, I do not find my way to congratulate the Financial Secretary for his budget speech. He has presented a surplus budget, the surplus being Rs. 1·23 lakhs. If he has presented a deficit budget, I would certainly have corgratulated him. The budget estimate for the next year is estimated to be 261·41 lakhs and he says that it is the highest on record. Now, Sir, if you read page 8 of the budget speech carefully you will infer that the anticipated items of revenue are only exaggerated. 21

One word about the saving feature of the budget. I should congratulate the Financial Secretary to Government for providing 12 lakhs of rupees as a Reserve Fund to meet unforeseen expenditures.

Sir, a word about he Government Account Balance In 1104, the Government Account Balance stood at 170·13 lakhs, in 1105 it stood at 165·57 lakhs, in 1108 at 119·79 lakhs, in 1109 117·00, in 1110 108·0 and in 1111, at 83·14. And we come to 1114 and the Government Account Balance stands at 52·16 nearly one-fourth of what it was. And it is almost reduced to the irreducible minimum.

This budget is not framed to the best interests of the Agriculturists. The Financial Secretary has not said whether there is a fall in the land revenue or a rise. He seems to remark that the land revenue is stationary. He appears to be the deciple of Stanley Jevons who says as follows: "The only important item of Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

receipts which does not decline with prices is the land revenue. All other sources of revenue will fall in proportion to the fall in prices. Land tax alone forms the one steady source of revenue for the Government." But our Financial Secretary has not understood that this theory of Stanley Jevons has already been exploded. For next year the fall of revenue from Nanjinad will be less. The people there are really put to very much hardship due to the draught which lasted for two consecutive years and they are really unable to pay the tax and not on account of any no-tax campaign. The Bengal Government has made adequate remissions of tax on account of draught and they have done this to an extent of 15 lakhs of rupees. Sir, it has been the practice of the previous Dewans of this State that they would consider the question of a re-settlement of the revenue for South Travancore whenever they have been approached with any deputation or memorial. The present Dewan has also said that. Last year there was a budget allotment for a re-survey. Neendakara A and Boothapandy pakuthies are already resurveyed. Now it has been postponed. And we find in this year's budget nothing mentioned about that. About 5 or 6 days back one honourable member who belong to the Nationalist party said that Nanjinad is doomed and the Land Revenue Commissioner has replied that the Nanjinad is not doomed but its future is brighter than ever. The learned Financial Secretary has further stated that the revenue for 1114 has reached the highest figure so far as the previous budgetary estimates are concerned.

[At this stage the Deputy President presided.].

But he has not made adequate provision for public works. In the Administration Report for 1112 there is a graphical explanation of the expenditure far back to 1104. There it is stated as follows:—

Year.	*Total allotment.*	*Communication.*
1104	57·0	25·5
1105	55·5	27·0
1106	48·0	24·75
1107	43·0	17·2
1108	36·75	16·75
1109	42·0	19·25
1110	35·5	17·0
1111	38·65	

In 1114, the budget allotment comes to be 32·0 lakhs which is the lowest so far allotted. Now coming to productive irrigation works, only Rs. 92,460 is allotted for extension and improvement of channels and for the maintenance a sum of Rs. 57,440 is allotted. Sir, a word about the extension and improvement of channels. According to Mr. Mahadeva Aiyar's report, these channels irrigate an extension of 8,000 acres of dry land which may be converted into wet land if the channels are extended and improved. And if this is done, Government could get an additional revenue of Rs. 50,000.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Narayanaperumal Nadar.]

Sir, in regard to the construction of a supplementary reservoir, the question has been repeatedly made in this House and the absolute necessity of it has been impressed upon and the Government themselves have agreed that they would consider this question but I find no provision made for this in the budget for the next year. Sir, nothing has been provided for in the budget to better the lot of the agriculturists. But I find from the budget that there is a provision of Rs. 25,000 made for the restoration, maintenance and construction of tanks. But this is too meagre and it is only palliative. If the real grievance of the Nanjinad ryots is it be redressed the only remedy is to construct a supplementary reservoir. This may require 2 or 3 lakhs of rupees or say even 10 lakhs.

The next thing that I want to impress upon the attention of the Government and this House is the fact that the P. W. D. is overstaffed the officers of the department are allowed to while away their time. The establishment charges comes to 14·4 per cent.

Coming to the Excise Department, I have to deal with only one aspect of the budget provision. Here the Excise Department has been created to bring revenue by pampering vice among the public I say particularly the drink evil. Sir, in these days when the Congress Governments outside aredeterminate to eradicate the drink evil and thus purge the society and make it healthier, is it justifiable on the part of our Government to continue this evil. In Salem, in Bengal and in Ahemadabad, prohibition has been tried and found to be successful. Moreover the first reform that was introduced in the Presidency of Madras by great premiers like the Honourable C. Rajagopalachariar was not the temple entry reform or the transport reform but it was the reform of prohibition.

MR. E. P. VARGHESE: May I know from the member what will be the first programme of the State Congress Ministry in Travancore?

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: If Travancore gets Responsible Government under the aegis of His Highness the Maharaja, I am definitely sure that the Ministers if they are to be elected by the State Congress party, will at once introduce prohibition reform.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: Is it in order, Sir, that the Honourable member commit the future Prime Ministers of our State in this way?

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: I do not hear.

DEPUTY PRESIDENT: Never mind Mr. Nadar, you can proceed.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: Sir, prohibition is also introduced recently in Ahemadabad, the inauguration of which was done by Sirdar Vallabhai Patel who, I believe, may visit Travancore in the near future. Sir, in the annual report of the Excise Department, the Commissioner says that every care is taken to minimise the drink evil.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

But I may say, Sir, that the department is giving all opportunities for the people to drink and within the last 15 or 20 years my experience in South Travancore, particularly in the taluks of Tovala, Agastisvaram and Kalkulam, has made me to understand that every base of a palmyra tree is a toddy shop and out of the 4 houses, one house conducts illicit distillation of arrack. If you read the Excise budget, you will find that no provision is made to introduce prohibition.

Sir, then about motor transport. Sir, I do not intend to discuss the pros and cons of the nationalisation of the transport industry. But I will make one general remark. In a country like India, no country like Travancore which cannot make motor bodies at a cheaper rate and a country which cannot produce petrol or crude oil—a country which cannot produce spare parts—is it possible for such a country to run motor transport on a commercial basis? I hear from many people that these buses are useless. I understand that these Transport buses are of 1928 model and that they are condemned buses in England. I also hear that their spare parts are not available now. Some are discarded as unservicable. I fear therefore, that we cannot run the system on a commercial basis.

As regards dust nuisance that is experienced by the public, my moderate estimate is, that at least 1,000 to 2,000 people might be contracting tuberculosis or pneumonia. This nuisance is a new creation. In the old buses, when the Pioneer Company was running their buses, there was no such nuisance. To-day not only is this a nuisance to the passengers, not only is this a nuisance to the pedestrians, it is as well a nuisance to the shopkeepers.

DEPUTY PRESIDENT: Order, order. The House will now rise and meet again at 2 P. M.

[The House reassembled after lunch at 2 P. M. with the President in the Chair.]

PRESIDENT: Mr. Nadar, you have got three minutes more.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: Sir, I shall develop two more points. The first is the problem of fisheries. In the last year's budget, the Financial Secretary concluded the speech with the following words: "The prospect of Federation does not appear to be very distant, and when it comes, we may hope that it would bring some relief to our finances. Without entertaining extravagant anticipations, we may reasonably look forward to an era of prosperity. The financial condition of our State is absolutely stable and sound." But this year's Financial Secretary is silent about this question. I like the previous year's Financial Secretary immensely. I would not be sorry if he is given a pay of Rs. 5,000 for having made this statement in favour of Federation and responsible Government.

PRESIDENT: Order, order.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: Sir, I am coming to the question of fisheries. We have to consider here the introduction of improved methods of catching and curing fish and exploitation of deep-sea fishing. The learned Census Commissioner says: "This is an

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Narayanaperumal Nadar.]

industry which affords great possibilities of development. The introduction of improved methods of catching and curing fish and the exploitation of deep sea fisheries, which had not yet been touched, would increase the food supply and give employment to a large proportion than now engaged in this occupation." Sir, Travancore has admirable facilities for the wealth of the deep being exploited because it has a cost of 200 miles and more than 300 square miles of backwaters. Our country is situated near the Wadger Bank which is the richest fishing ground in the Indian Ocean. If Government spent the necessary amount of money the wealth of the deep can be exploited. The people were crying for certain steps being taken as regards deep sea fishing. One or two trollers may be essential, but the cost is not prohibitive. In various other countries like Japan, and Holland trollers are used and they have found it quite possible to exploit the deep.

I now come to the Fish Curing Yard. There are now 16 such yards and many fishing villages in Travancore. But there are ample facilities for more fish-curing yards. Wherever there is a fish-curing yard the price of fish there has increased by 16 per cent. In this year's budget there is provision for a fish-curing yard only at Warkalai. This alone will not remove the difficultias of the people.

DR. C. R. HARLER (*The Travancore Planters*): Sir, in rising to take part in this budget debate, I wish to touch upon three subjects with which I am conversant, namely, the Government Transport Scheme, the Pallivasal Hydro-Electric Scheme and the University. My constituents have a direct interest in all three, and heartily support them.

We welcome the Government Transport project because of the security it gives us. I may illustrate this by describing the present method of sending tea from the High Range to the port. First it is taken by ropeway about 10 miles, then by another ropeway, down hill, about 2 miles, then by bullock cart for 11 miles, then by train for 150 miles, then by launch for 7 miles to the steamer at Tuticorin. These details are relevant, when I tell you that there is a good road, direct from Munnar to Cochin. By raising a finger, we could get dozens of lorry contractors to undertake to transport the tea direct by road, but we know that breakdowns would occur, and other accidents might happen, so at present we prefer the complicated route I have described, for this is secure and reliable. Now that the Government offers us road transport backed by all the resources of the State it is obvious that we shall send our commodity by the more direct route.

One honourable member has suggested that since buses and lorries are not made in Travancore we should not employ them. I do not follow the logic of this argument, for no country can be self contained and, at the same time, advanced. At the door of every house in England is a door mat. Should we say, "We will not have door mats because they come from Alleppey." In England we drink, on the average, 6 cups of tea a day. Should we say, "This tea comes from India, perhaps Travancore, don't drink it." Shall we give up cycling

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and motoring because the rubber for the tyres may come from Travancore? At every meal in England we use pepper. Shall we stop this pleasant habit because the pepper perhaps comes from Alleppey? Shall we stop flavouring our sausages because the cardamoms come from Travancore? Shall we cease painting because the brush is perhaps made from a Palmyra palm which grew in Nagercoil, and shall we cease using white paint because the ilmenite came from the sands of the Travancore coast? If we gave up these, and similar products, we should soon revert to the primitive state, dress in skins and perhaps paint ourselves again with woad, as we did in ancient times.

But we have no intention of giving up the fruits of the earth because they come from abroad. We will have them and wish to give our products motor buses and the like in return. We must live, and let others live also.

I will now deal with some aspects of the Pallivasal Scheme, which has been the target of a great deal of criticism. I am not an engineer but I live very near to Pallivasal and know with what tremendous forces of nature the engineers have had to contend. When I gaze at the mountain which has been bored and the river which has been harnessed, as a layman I marvel and realise that if a few mistakes have been made no human could have avoided them in the process of taming the elements on such a huge scale. In any case, what right have I, a scientist dealing with atoms and molecules, what right have I to criticise men who are moving mountains and controlling rivers.

In India we are apt to be hypercritical, and to think that only in India schemes go wrong. However, I believe I am correct in saying, Sir, that the Shannon Hydro-Electric Scheme in Ireland, devised by the Germans, who are reputed to be efficient, was only completed after a number of major errors in the original plans were disclosed.

My constituents support this scheme, and the company which I happen to serve will support it to the extent of buying power from Pallivasal.

Turning now to the subject of the University, I consider that the sum allotted to this is a modest one, explained no doubt by the fact that the colleges are all extant and only a nucleus is needed. We support the University, for on our estates hundreds of educated Travancoreans find work. At present, many of our men were at High Schools, and they do wonderfully well, but we consider that graduates will do better.

You may say that a graduate looks for something better than work on an estate, but you must remember that in England many of our policemen, garage owners, hotel and shop keepers have had the first education the country can give. Accordingly they do their jobs better than men less well equipped.

Finally, Sir, I wish to commend the Government of His Highness the Maharaja on the budget, which represents bold spending on sound projects. Although I am a scientist, I represent hard-headed business men who realise, as obviously does the Government, that if you wish to make money you must spend it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI (*Tiruvella*): Sir, in the Financial Secretary's budget speech he has characterised the budget estimates for the next year as conservative and has concluded the speech with the general observation that the financial position of the State is thoroughly sound and satisfactory. Sir, I too have very great pleasure to subscribe to the unquestionable view regarding the sound and satisfactory nature of the financial position of the State. But I would certainly disagree with the Financial Secretary in his unsupported assertion that the budget estimates for the next year are conservative. Sir, a comparative reference to the budget under discussion as well as the budgets for the previous years, will certainly disprove this assertion in as much as even the introductory chapter usually devoted in previous years' budgets, for explaining their main features, is conspicuously absent in the present one. I am afraid whether this departure is not intentional to create confusion even at the outset. I am not for either congratulating or condemning the Financial Secretary for making certain adjustments of figures in the form of a budget, especially, when this House has already been informed by the Commissioner of Police, the other day, that he was responsible for the whole thing and not the Financial Secretary. Anyhow, in this connection, I wish to make certain general observations regarding the Governmental policy as a whole. Sir, in the first place, I am constrained to observe that the decisions of the Legislature and the representations made therein are invariably not given the deserving attention by Government. The instances in which such decisions and representations are accepted and acted upon by Government are very very few. Sir, in answer to my question No. 11, the Government have been pleased to state on the floor of this House on the 11th July 1938, that is, only a couple of weeks ago, that a site has been fixed for the location of the Chengannur Dispensary building and that a sum of Rs. 1,400 has been ordered by Government to be provided in the budget for the year 1114 for the acquisition of land and construction of the building. I was looking in vain to find out this provision in the P. W. D. budget. May I ask the Government why no such provision has been included in the Budget and whether the non-inclusion of such a provision is not a deliberate disobedience of Government order. If this is the way in which Government orders are obeyed and carried out by the heads of departments, I would ask the Government in all earnestness how they can claim to be responsive as has been repeatedly asserted on the floor of this House. I strongly urge that this serious omission should be rectified immediately.

I shall next touch upon another matter. We have been hearing much about the natural resources of the State and its exploitation. The most important thing which I wish to urge upon the attention of Government is with regard to the nationalisation of the salt industry in the State. Salt, no doubt, is the natural wealth of our country that should be exploited by Government for the utmost good of the public. Sir, the total quantity of salt, home as well as foreign, consumed in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

State in the year 1112, is over 12 lakhs of maunds. The total quantity of salt manufactured in all the factories put together, during the year 1112, amounted to over 17 lakhs of maunds. It is therefore clear that our State now produces enough and more salt for internal consumption, the average consumption of salt per head of population being 19·9 lbs. Sir, salt is as much a primary necessity as air, light, water and food and hence it is the duty of Government to nationalise its production and sale. Government are now getting about Rs. 21 lakhs by way of salt revenue. There is no doubt that, in addition to this Rs. 21 lakhs, Government will be able to get a substantial revenue by the sale of salt. Of course, Government should take up the management of all the factories now working in the State and refuse to grant new licenses. That will be a means of augmenting Government revenue without the imposition of any additional burden on the ordinary tax-payer ; and the large profits earned by a few private individuals now can well be utilised for the good of the State, and the public generally. Sir, you have evinced your extraordinary statesmanship by laudable schemes which have already been inagurated in Travancore and I would now request you to bestow your attention on the question of the nationalisation of salt industry also.

Sir, when all Goveanments are devoting their attention to the question of rural reconstruction I fail to see why our Government alone did not think it worth while to make a substantial provision in their budget for the purpose of rural reconstruction. This is indeed a sad feature of the budget now under discussion. It is admitted on all hands that the prosperity of a country mainly depends upon the contentment and well-being of the millions of the villages. I would submit that our Government in their anxiety to add to the amenities of the capital and to find funds for carrying out the various costly schemes already inaugurated, has completely forgotten to make adiquate provision for rural reconstruction.

During the budget discussion last year, the Land Revenue Commissioner, on behalf of the Government, assured this House that he would take steps to free the poor agriculturists of the State from the payment of market tolls at least in respect of hand-loads and head-loads. Sir, I expect an answer from the Land Revenue Commissioner why he has not so far given effect to such solemn assurance, at least in consideration of humanity?

Sir, the amalgamation of the Maramat Department with the P. W. D. which was effected on the 10th of Chingom 1113, was certainly a move in the wrong direction and the evil results thereof are far-reaching. This change has been a matter of deep concern and anxiety to the Hindus in the State. The total amount of Establishment charges of the Maramat Department in the year 1112 was Rs. 54,995; and now, in spite of the amalgamation, the amount estimated for that Establishment charges of the existing hands for the year 1114 is Rs. 38,193. So the actual saving in expenditure as a result of the amalgamation is only about Rs. 16,000. Sir, page 202 of the budget

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

now under discussion shows that a sum of Rs. 8,400 has been allotted for a Supernumerary Executive Engineer due to the abolition of the Maramat Department. Is this after all a substantial saving that would justify the amalgamation. This unnecessary change has resulted in a step-motherly treatment being given by the P. W. D. to the works connected with the Devaswoms. Sir, the Maramat Department was confining its activities to the renovation and reconstruction of the Hindu Temples in the State. These works require a great amount of religious belief and Sastraic knowledge in addition to the ordinary engineering skill for their successful completion. The supervision of these works by the present Chief Engineer and many of the Executive and Assistant Engineers, who have no right even to enter our temple premises which are closed by high walls is absolutely impossible and inefficient, especially when these officers are doing this work along with their other multifarious duties unlike the Engineers of the old Maramat Department who were devoting their exclusive attention to these works and who were specially qualified for this purpose both on account of their skill and special knowledge and on account of their sincere religious belief and sincerety of purpose. I would submit, Sir, that the amalgamation has seriously affected even the sanctity of our temples, and the deterioration has been the inevitable result of this absolutely unwarranted change. I would therefore request the Government to revert to the old arrangement and to re-establish the Maramat Department for the better and systematic renovation and reconstruction of the Hindu temples.

Another very important matter which I shall urge upon the attention of Government is with the regard to the franchise and delimitation of constituencies. My object in refering to this all-important question in this connection is to impress upon the Government the indispensable necessity for the early appointment of an efficient committee to decide upon the question of next election of members to the Legislature and the procedure connected therewith so that the committee so appointed may submit their considered report before the next election. Until adult franchise is graciously granted to the subjects by His Highness the Maharaja I am certainly for the continuance of the existing number of reserved seats for the various communities.

MR. M. G. MATTHEW: Is the member in order, Sir, in making reference to the provisions of the Legislative Reforms Regulation and the Rules made thereunder?

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I shall explain my position, Sir.

PRESIDENT: Honourable member will see that, under the Rules, it shall not be lawful for the Council or the Assembly to consider and to enact any measure relating to or affecting the provisions of the Legislative Reforms Regulation and the Rules framed thereunder. I would ask the honourable member to deal with that provision in the Rules.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: In the first place that Rule relates only to the *consideration and enactment of any measure* affecting the provisions of the Regulation and the Rules framed thereunder. Certainly at this stage, we are not enacting a measure of the kind contemplated in that provision and as laid down in the Proceedings of the House of Commons, during the general discussion of the budget the House goes into a Committee of Supplies. When the House goes into a Committee of supply its legislative functions are for the moment suspended, we cannot legislate *any measure* at this stage. In the second place, in the Sri Mulam Assembly Manual itself, the Section 17 is included in Chapter IX which deals exclusively with the procedure to be followed in the matter of *legislation*. It is therefore clear that Section 17 of the Regulation cannot be made applicable to the General Discussion on the budget.

PRESIDENT: I have given the matter my best consideration. Under Section 17, it shall not be lawful for the Council or the Assembly to consider and enact any measure relating to or affecting the provisions of this Regulation and the Rules framed thereunder. Undoubtedly, Rules framed thereunder' includes Franchise Rules.

Under Section 28 (4), the proposals for the appropriation of revenue or moneys relating to the various heads of expenditure shall not be subject to the vote of the Assembly nor shall the Dewan put down for discussion by either Chamber, at the time the budget is under discussion, expenditure relating to any matter removed from the cognisance of either Chamber by Section 17.

Having given my best consideration, I rule that the honourable member is out of order.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I request the permission of the Chair to make a few observations regarding the administration of Devaswoms.

PRESIDENT: I shall await the remarks before I give my ruling.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: The policy pursued by the Government in connection with the administration of Devaswoms is far from satisfactory. Representations have been made here and elsewhere regarding the need for the early separation of the Devaswom Department from the General Administration of Government and placing it under the administrative control of a properly constituted Hindu Devaswom Council directly responsible to His Highness the Maharaja. There is at present a consensus of public openion in favour of the Devaswoms being completely exempted from the interference of the Legislature also.

PRESIDENT: Having regard to the implications of Sections 17 and 28 (4) of the Legislative Reforms Regulation, I am compelled to declare the observations of the honourable member as being out of order.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: The present economic distress and the absolute inability of the agriculturis s to pay even the land-tax have already been brought to the notice of Government by means of an adjournment motion moved by me and carried in this session itself. I would only request the Government to give effect to the decision of the House regarding the general remission of land tax and thus alleviate the extreme suffering of the tax-payer at least to a possibe extent. I have nothing more to add at present.

MR. K. NARAYANA KURUP: Sir, I am not in a position to congratulate the Financial Secretary for the presentation of a surplus budget. But I congratulate him for the pains he has taken in working up it. I would even welcome an actual deficit budget which makes ample provision for the immediate and urgent needs of the agriculturists of the State who form her backbone. Sir, the Government is aware that the agriculture is a thorough failure now-a-days and there is no near salvation also. Unless the Government comes to their rescue at this time, there will be no proper honest peasantry in the State. By the time commercialisation and industrialisation are accomplished facts, the peasants will be extinct.

Sir, there is a general feeling in the State that either the Government is not bestowing it's greatest attention on the royts as it should or they are not properly instructed by authorities directly responsible for it, about the real condition of the ryots. The authorities make their unapproachable travels and get their remuneration and report that everything is well with the people.

The yield under garden land is becoming less and less. The price of the produce is falling low day by day. The cost of cultivation is on the increase. Due to the successive failure of crops, due to failure of rain, and flood, and drought, the peasantry is deeply immersed in debt which accumulates to the detriment. Yet with due respect and regard to the Agricultural Director, I may Say that the Agricultural Department, which is a standing monument of waste, is not able to better the condition of the ryots.

The Agricultural Farm at Alleppey was started to teach the people to cultivate in sandy deserts. Now all the adjacent lands are well planted and better yielding, and the experimental stage is over. At the most, the farm may be yielding about Rs. 200 a year; and for that it is being maintained at a cost of Rs. 500 per annum. If there is any necessity for the farm, one can understand the department maintaining it. I would request the Government to sell the Farm measuring about nine acres and utilise the money for better agricultural purposes.

Sir the position of the ryots in my constituency is very precarious now-a-days. Ryots in Sherthalai have to cultivate in sandy soil and have to depend entirely on seasonal rain for it. But there is scanty rain in those places now-a-days and therefore agriculture there, is a thorough failure. The position of the ryots in Kuttanad is worse. They are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

annually afflicted with flood which lasts for days together when many a man and cattle become homeless. It is essential that some reclamation should be made in each pakuthy, to afford safe accommodation during flood. The Government of Mr. Watts had on idea once to reclaim vast areas in each pakuthy. But successive Dewans did not favour it. Some provision ought to be made in that direction.

Sir, I believe that the chief reason for the debt of the Agriculturists is the heavy burden of interest. The Debt Conciliation Boards are not an adequate help to them. Their pecuniary jurisdiction must be increased and the interest may be reduced still further. A regulation akin to the moratorium at Madras may be immediately legislated for giving protection to the ryots of the State. I would request the Government to introduce such a bill at the earliest opportunity.

This alone is not sufficient. It is essential that the ryots should be enabled to increase their income by supplementing their normal income with subsidiary occupations also. The introduction of small cottage industries aided by Government grants, befitting different parts in the State is well worth consideration and trial.

The Government should also adopt a liberal policy of land remission in appropriate cases of loss either by failure of rain or by flood etc.

Sir, I may bring to the notice of this House the great difficulties of the Kandukrishi tenants in Kuttanad. They have improved and reclaimed and planted Kandukrizhi holdings and have built huge buildings and have accommodated themselves safely, only out of necessity. They have invested much on these. The Government have been recognising such a tenancy for a long time. But they are asked to pay five times the tax with an additional prohibitary tax for having improved the land, if they want to enjoy it. Sir the ryots are paying the tax regularly. If this penal taxation and eviction is enforced, very many agricultural families in Kuttanad will become homeless. This new taxation is a new and heavy encumbrance on the Agriculturists of the State. I would request the Government to allow these tenants to enjoy their holdings if they pay the yearly Ayakettu Karam.

Sir, I wish to make some more observations. The general policy adopted for administration is not at all satisfactory. Instead of making the cost of administration less and less, it is on the increase. In spite of the retrenchment scheme we find a sum of Rs. $1\frac{1}{2}$ lakhs disbursed as personal pay. Sir, I would request the Government to adopt the principle of national socialisation in fixing the highest pay in the State at Rs. 500 and the lowest pay at not less than Rs. 15.

Then Sir, the budget does not adequately provide for the proper communications, primary education and medical aid to men and cattle for the protection of the agriculturists of the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Narayana Kurup.]

With regard to proper communications, my constituency lacks much. But for a net work of feeder roads and canals the people of Shertalai cannot move about for any purpose. There have been many representations for that purpose. Even the Alleppey-Shertalai canal which has been partly cut at a heavy cost, is not completed and no provision is made in the Budget for it. The Alleppey-Thaneermukam road which runs parallel to the Alleppey-Aroor road on the eastern side has to be immediately finished. About 3 miles at the two extremities have been completed but a distance of about 6 miles in the middle has to be completed. I request the Government to provide funds for that road this year itself. The Ambalapuzha-Thiruvalla road is most essential for us and it is more than 5 years old. Even though it is partly finished up to Edathua, culverts and brigdes are yet to be made and the provision in the budget is quiet inadequate for the purpose. From Edathua to Ambalapuzha though, surveying is over, no work has been started and there is no provision made in the budget for finishing the road. It is an essential road and I request Government to make sufficient provision in this years' Budget for that also. Then there is the Alleppey-Thondankulangara road. There was an allotment of Rs. 5,000 last year. The Land Revenue Department has not surrendered the lands to the P. W. D. and I fear that the amount will therefore be lapsing if strict orders are not issued for surrendering the lands immediately to the P. W. D. I have been requesting the Thasildar, Peishkar and the Land Revenue Commissioner to hurry up the matter to no purpose.

Coming on to primary education, Sir, the provision in the budget is inadquate. Several primary schools are unsafe for accommodation. Many of them are not provided with sufficient furniture, such as tables, chairs and benches. My constituency lacks much in primary schools because we are devoid of sufficient and proper communications. I would therefore request Government to provide one primary school for every square mile in my constituency, both at Ambalapuzha and Shertalai.

Another pitiable thing is that the Government takes a stepmotherly attitude to grant school teachers. It is regretable that even the eight annas allowed to be given back to the teachers in grant schools has not been paid to them, and the training grants of the petty teachers have not been paid for the past four years. Another difficulty is that they are not able to get their small grants for three months, Mithunam, Karkadakam and Chingom, due to the delay caused by the renewal of memos annually, which takes 3 months. Sir, is it not a pity that, these poor teachers who get $8\frac{1}{2}$ chuckrams a day are not able to get their pay for 3 months in the year, especially in Karkadakam and the Onam month? Sir, several grant schools have not been able to get their grants for the past three years. As an instance, I may submit that the St. Antony V. M. School at Alleppey has not got its grant for the past three years for classes 5, 6, and 7 and the management and the teachers are actually starving. I know it as a matter of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

fact. They have been representing to Government and the Director of Public Instruction for help in that direction. The only argument that is put forward by Government is that there is no fund for giving the grant to the teachers. But we find in the Budget that large amounts have been utilised for larger and luxurious schemes like the Transport and the University and no pay of the high Salaried Officer is in arrears for want of money. I seriously doubt why these poor teachers in grant-in-aid schools should be put to difficulties.

Coming on to the medical aid, my constituency has not got sufficient number of dispensaries and vaidyasalas. As the people of my constituency have not proper communication, they may be given a dispensary for every 2 sq. miles and a grant-in-aid Vaydiasala for every sq. mile. Many Ayurvedic Vaydians have applied for grants and yet they are not given the same.

We have not got sufficient veterinary aid also. We have only one veterinary dispensary at Alleppey for Shertalai and Ambalapuzha. It has no inpatient ward. However efficient the doctor may be, it is impossible to get at him always as he has to travel throughout the constituency for a number of days in the month and by the time we get this help, the patient generally collapses on account of the delay in getting his services. The people of Kuttanad being mostly agriculturists a veterinary dispensary in the centre of Kuttanad is most desirable and inevitable. The Government may start a moving dispensary with a difinite programme to touch all the water-locked areas to give medical aid to cattle. I would request the Government therefore either to start a moving veterinary dispensary for the use of the agriculturists of Kuttanad or to start a veterinary dispensary in the centre of Kuttanad. I may in this connection bring to the notice of this House that we have a very able veterinary doctor at Alleppey who is doing his level best to help the agriculturists of that locality. As there is no inpatient ward in Alleppey for cattle, the doctor finds it very difficult to oblige the people. Any way, an inpatient ward in the Veterinary Dispensary at Alleppey may be immediately made and fund sanctioned.

PRESIDENT: The Honourable member has two minutes more.

MR. K. NARAYANA KURUP: Then, Sir, with regard to medical aid to my constituency, I may submit that we lack much in it. As I said before, I may inform the House that being devoid of proper Communications, a dispensary for every square mile in my place will never be a superfluity. It may be too ambitious a suggestion, if it is, I may suggest that we may be given one grant-in-aid vaidyasala for every square mile. Several vaidyans have applied for grant to Government, but Government have not helped them hither to. Unless proper aid is given to them, they will find it difficult to run vaidyasalas. Ayurvedic Vaidyasalas are the only salvation to the ordinary people in Kuttanad. Therefore, I request the Government to budget sufficient fund this year for the proper medical aid, of the people in my constituency.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Narayana Kurup.]

I may bring to the notice of the House that the maintenance of the road from Thottapally to Aroor is very shabbily conducted by the Department. The road is full of pits and ruts, unsafe to walk even. The maintenance is being done by filling the pits and ruts with loose sand. Even the best car will be spoiled if it runs along that road. The Department may therefore issue strict orders that all the money alloted for maintenance of that road must be utilised for the purpose, without reserving any portion for the maintenance of the person who controls it. I hope my suggestions would be considered and steps taken to redress the grievances of the Agriculturists.

MR. JOSEPH VITHAYATHIL (*Kunnatnad* cum *Parur*): Sir, I too wish to say a few words on the budget that has been presented to the House. The Financial Secretary has made it abundantly clear that our financial position is perfectly sound. It is gratifying, Sir, that without recourse to additional taxation our revenue is expected to go up to Rs. 261 41 lakhs an unprecedented figure. The Financial Secretary says that this is a conservative estimate. Now, as seen from the difference between the estimate for the current year and the actuals, it is found that the actual revenue has exceeded the estimate by over Rs. 1½ lakhs. This circumstance lends support to the statement of the Financial Secretary that the estimate with regard to revenue is only conservative.

It was pointed out by some honourable members that our cash balance has been reduced to a considerable extent. With regard to that matter it is necessary to consider that there has been a proportionate increase in the investment of moneys in remunerative schemes which are expected to yield a larger profit than what can be obtained by way of interest from investments in banks. Under the circumstances, it cannot be said that the reduced cash balance indicates that the soundness of Government's finances is at stake. What is more gratifying is the prospect of a still higher rise in our revenue in the near feature. The facts relating to the State Transport Service have baffled its critics. It is going to be one of the important sources of our revenue. As far as I was able to gather from the facts relating to the agreement entered into by the Government with the Kannan Devan Hills Produce Co, I must say that we are sure to get an annual income of 2 to 3 lakhs of rupees from the Alwaye-Munnar Service. If the proposed Annamali-Angamali road becomes an accomplished fact and if the Government take up the transport service between the Annamalai estates and the Cochin Harbour we shall be getting another annual income of 2 to 3 lakhs. In connection with the question of the construction of the Annamalai-Angamali road I may also state that it is very necessary to construct a dam at Athirappilly. If such a dam is constructed, about 30,000 acres of land which are now unfit for purposes of cultivation could be brought under cultivation. That will bring a larger revenue to the State both by way of sale proceeds and annual land revenue.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In regard to the Pallivasal Hydro-Electric Scheme, what I wish to say is that the scheme, when completed will prove a boon to the people of Travancore that will be another source of increasing income. The same remarks may be said about the clay refining and porcelain factory. Our share of the profit from the Cochin Harbour is also sure to rise from year to year. The Government have done well by investing moneys on remunerative schemes such as the Cochin Harbour, the Commercial Transport, the Pallivasal Hydro-Electric Project and the Ceramic Factory.

Though the financial position of the State is sound, what I would like to point out in this connection is about the economic condition of the people at large. From a surplus or deficit budget it is not possible for us to judge the economic condition of the people. We have to see in what all ways Government have carried out measures to relieve the economic condition of the people at large. The ordinary Travancorean is not very much concerned with the financial position of the State. He is more concerned with what Government is doing to relieve him in his distress. Provisions in the budget do not show that anything substantial is going to be done to render relief to the agriculturists in the State and to meet the needs of the rural population. It is true that the Government is making a big preparation for the industrialisation of the State. But then the fact remains, Sir, that the people are so poor and so helpless. The agriculturists have long being crying for help; but no real help has till now been given to them. The Agriculturists' Relief Regulation has proved to be of no real help to them. Most of the agriculturists are groaning under heavy debts. The prices of commodities have gone so low that most people find it difficult even to meet their daily needs, apart from the question of paying off their debts. As many of them are unable to pay even the Sirkar tax their lands are being sold away for grossly inadequate prices. Such is the plight to which the agriculturists of the country are reduced. Rightly or wrongly the people think that Government alone can save them, and when they are disappointed naturally they become discontented. A legislation of the nature enacted in the Madras Presidency will render substantial relief to the agriculturists. If the Credit Bank works properly that also will be a good source of relief. Rural development Sir, is the problem of Travancore as it is that of India in general. That involves improved means of communication, better methods of cultivation, better sanitation and medical aid, development of cottage industries, introduction of compulsory primary education, efficient working of co-operative societies, settlement of disputes by means of Panchayats, adoption of methods to remove unemployment, starting of poor houses and orphanages and meeting other local needs of the people. I seriously doubt whether the allotments in the budget have been made with reference to the needs of the people as indicated by me. Nothing substantial has been done by the Government in this direction and there is no denying the fact that a thorough change has to be undertaken by Government in the distribution of funds for the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Joseph Vithayathil.]

above purposes. Sir, in order to do any effective work in these matters it is very necessary that the Government should have the full co-operation of the people. The work of rural development must be entrusted with Taluk Boards. For that purpose, some kind of decentralisation will have to be introduced in the system of administration. There must be a Taluk Board for every Taluk which could be entrusted with certain administrative and advisory powers. Subject to the directions of the Government the Board may be authorised to collect certain items of revenue, say for example, the land revenue. A difinite proportion of the income from the taluk may be given to the Taluk Board to be spent according to the budget prepared by the Board and approved by the Government. In appropriate cases Government may have to make additional grants also. It is only in that manner that the work of rural development could be carried on to the advantage of the people at large. My suggestion may involve a reconstitution of the taluks with special reference to area, revenue and population. In short, it will be necessary that some sort of local self-government is granted to every taluk on the analogy of the provincial autonomy obtaining in British India. Now Sir, this will in a way revolutionise the system of administration; but then, it will have far reaching consequences. It is the only effective means of bringing about rural development in the state and of meeting of the local needs of the people. It will give the people an education in the art of self-government. It will create in the people a sense of responsibility and make them appreciate the practical difficulties of administration. It will enable the development of a spirit of mutual good-will and co-operation among the people and better understanding between the Government and the people.

Another vexed question which has to engage the immediate attention of the Government is the question of communal representation in the Public Service. The justice of the claims of the different communities will have to be recognised by the Government. This has been coming up before this House over and over again Attempts are naturally made in some quarters to belittle the importance of this question. But the fact remains, Sir, that at the bottom of discontent among the educated people in the State, at the bottom of every political agitation in the State, lies the question of representation in the Public Service. Some try to serve the interests of their communities by vehemently pleading for it, and others try to serve the interests of their communities by equally vehemently opposing it. The object of both is to serve the best interests of their respective communities. Sir, it is said that the plea for communal representation is the result of a narrow outlook. But then, Sir, every one of us lives as member of a particular community and is interested in the welfare and progress of his communi y. There is no meaning in closing our eyes to facts. Let us be true to facts as they are. The fact is that certain important sections of His Highness's subjects have very real grievance in the matter of representation in the Public Service. The foremost amongst

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

them is the Catholic community both Syrian and Latin. We have been repeatedly representing to this House about the lamentable position in which we are placed in the matter of representation in the Public Service. We thought we had impressed upon this House the necessity for taking immediate steps to redress this grievance of the Catholics. Sir, I must say that I was returned to this Assembly on the ticket of communal representation and I am bound to plead for it till justice is done to us. I wish to emphasise that there is very strong feeling in the community on this matter. The position of the community in the matter of representation in the Public Service as disclosed by Mr. Kunjithomman is appalling indeed. When we cry for justice, for bare justice, is it just, is it human-to say that we are narrow-minded and that our demand is opposed to the best interests of the State? Sir, when I speak about the grievance of my community it should not be taken that I am ignoring the claims of other unrepresented communities. I plead that justice should be done to all communities. I am mentioning the case of my community only as an example. It cannot be said that in my community there are not sufficient number of qualified candidates. My community is second to none in the matter of educational advancement. We are rendering great help to the State in the matter of education and Social Service. A good portion of the revenues of the State is contributed by us. Yet, what, Sir, is our position in the Public Service? I am emphatically of the opinion, Sir, that unless this question of communal representation in the Public Service is satisfactorily solved, there will be no peace in the land. I trust the attention of the Government will be drawn to this question sufficiently early and that communal equality and consequent communal harmony will be soon established in this dear State of ours.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI (*Nominated*): Sir, I have very great pleasure in congratulating the Financial Secretary on the Budget he has presented to this House. I am afraid I have to mention also that but for the illuminating statement which the Dewan—President made when the Budget was presented in regard to the attitude of the Government in respect of industrial schemes connected with the Government of Travancore the exact position could not have been so well understood as it is now. I must particularly lay stress about the success of the Transport Scheme which has practically allayed the misgivings entertained by some members of this House. The anticipations of Government have been fully realised on account of the success of the Transport Scheme. I have also very great pleasure in referring to one particular item relating to railways. It is said thus:—

> "The working of the Railway resulted in a loss of Bh. Rs. 42,874 for the year ending 31st March 1938..... .....A sum of Rs. 15,052 has also been refunded by the Railway Company as a result of the acceptance by the Government of India our contention that the loss in the working of the Travancore Railway should be apportioned between the Government of India and this Government in proportion to the capital outlay incurred on British and Indian States Sections of the Tinnevelly-Quilon line."

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. L. Janardana Pillai.]

It is indeed a relief that our Government have been able at long lost to realise a sum of Rs. 15,000 odd. In this connection I wish to place before Government certain points connected with the methods followed in the working of the Railways as far as it applies to Travancore. We have now a Railway running between Shencotta and Quilon. It is not a new information when I tell the members of this House that the South Indian Railway Company takes as much time between Madras and Trivandrum as is needed for travel from Madras to Bombay under ordinary circumstances, although the distance from Madras to Bombay is nearly one and a half times the distance from Madras to Trivandrum. Considering the time taken by the S. I. R. for travel my submission is that it is a very slow moving process that we are experiencing. Further more I fail to understand why our State should be meeting such a huge sum of deficit each year for the working of the line from year to year.

No doubt it was at one time thought that the opening of the railway was the most feasible step under the then circumstances. But I believe things have undergone such radical changes subsequent to that period that I do not think any sensible person will suggest the further opening of any railways in Travancore. As we are fortunate enough in having a very convenient backwater communication, transport of goods is necessarily cheaper only by that route. Railway can never advantageously replace that method of transport. Subsequent experience also proves that it will be a very foolish idea to think of any further railway in Travancore because it will mean such a capital expenditure of nearly 2 crores for opening the railway between Kottarakara and Alwaye and with that expenditure it will be possible for the Government of Travancore to instal one or two or more services under the commercial transport scheme and it will more than pay itself within the first or second year. With these prospects in view it has to be seriously considered whether it is not possible for the Government of Travancore and for the railway authorities to put their heads together and find a way to get out of this difficult situation of paying the loss year after year. I believe if a judicious and technical adjustment could be effected between the railway company and the Government to apportion the traffic that should be carried on by the railway and by the commercial transport service, as a commercial man, I can boldly say that the loss will be almost reduced to nil and I trust that this suggestion will receive due consideration of Government in regard to the avoidance of future losses.

The test of a satisfactory budget is that it has made satisfactory provision the requirements of the nation building activities of the people of the country. It is admitted by the Government themselves that land cannot bear any further taxation and that further money has to be found for commercial and industrial enterprises. Practically speaking I am glad to say that the Government have at last realised that it is no use running the machinery of administration on the lines on which it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

had been running for several years past, that a new orientation has to be given to the task and that if possible all the resources of the State that could advantageously be canvassed for the benefit of the State and its people must be made available. Viewed in that line it is a novel feature that marks the various activities of the administration and which finds a place in the Budget. At the same time I regret to say I have not been able to find any attempt, on the part of the Government or those responsible for framing the budget, to develop the export trade of this country. We have at our door a big market consisting of 350 million people and 75% of our trade is with British India and the remaining 25% is mostly with the United Kingdom and other outside countries. With the existing machinery and there is none, nothing could be effectively done, I am aware at the same time that Government are thinking of helping an organisation brought into existence with the co-operation of the Chambers of Commerce for developing the trade with the British India. I say that that institution alone will not serve the purpose particularly because the over-sea trade question could not be tackled by that body unless Government take more seriously to this subject and unless they give this subject also the same attention as they have given to other commercial concerns and bring into existence a body of experts either drawn from Travancore itself or from outside the expert trade could not be improved and developed, it is necessary that there should be an institution something like the Board of Trade which would function for the purpose of developing our export trade and for bringing to the coffers of the State a much larger amount for every unit of raw product that is exported from this country. That will be a new income to the State and I trust that this question will receive the consideration of Government which it deserves. Equally so is the question of Industries. The commercial community have serious complaints that the industries of the State are not fully developed, that the Government have not sufficient data to work upon, and that prospective industrialists and capitalists are not able to obtain necessary and sufficient information and no machinary has been constituted for that purpose. I certainly realise that there is an Industries Department. I find from the budget that a sum of Rs. 42,933 is spent on direction, Rs. 54,385 on industrial education while the wonderful sum of Rs. 1,527 has been allotted for what is called industrial development, and what is this industrial development? It is for the purpose of paying the salaries and T. A. of persons engaged in the teaching of weaving and that is what is meant by industrial development and for which this amount has been allotted. As Pallivasal Hydro-electric power is expected next year, when funds must be found for various nation-building activities which the Government have in view before them, it is up to them to find out experts and devise ways and means to introduce new industries. It is no use providing power alone. We must have the necessary information available as to the possibility of using that power in order to derive the maximum advantage from it. I could say that the Industries Department as it is now worked has come in for an unfortunate legacy. This was obtained as one of the items in a big parapharnalia. The real object has not yet been achieved and that was not sought for.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. L. Janardana Pillai.]

The next complaint which I have to make is that the provision made for Medical and Public Health Departments is far from satisfactory. I may also say that the Medical Department is not running as efficient a service to the people of this country as it ought to. For one thing I am sure the present Medical Department is framed on the basis of things that existed about 50 years ago. Much water has flown under the bridge since then and yet I may say that the Medical Department has not been able to keep a peace with the advancement of time probably because the allotment that is given to it is inadequate. There seems to be more medical men that are necessary but there are many other things that are necessary in the department which are not provided for. It is also a well known fact to the House that people from all over Travancore either rush up to the Neyyoor Hospital or some other Medical Institutions outside the State for Medical treatment. It is a very very important question which this House must consider as to why that should be the state of affairs when we ourselves have a medical department which is functioning efficiently as it is claimed to be. In the course of the general discussion of the budget I do not propose to say anything more than this *viz.* that the Medical Department has to improve itself and bring it up to be on a line with up-to-date medical raquirements, for after all, the asset and wealth of the country is its healthy people. It is also very well known that the people living in Shertally and Ambalapuzha are certainly not very healthy. The activities of the Public Health Department have not been able to make it self felt in that part of the country in improving the Public Health there and the general health of the people in the State is far from satisfactory. It is a matter for serious consideration as to what steps should be taken to improve the condition of the Medical Department to bring it on a line with the modern condition.

PRESIDENT: The Honourable member has got 3 minutes more.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: I now come to the P. W. D. I shall just glance over the P. W. D. and deal with it in detail later on.

I have one other particular matter to bring to the notice of the House. Travancore had at one time a very great reputation for the efficiency of its public service. I am not prepared to question the correctness or the logic of communal representation. All that the public are concerned is that we must have officers from whom we can have excellent efficient service. They are the custodians of our rights, of our privileges, they are men in charge of the methods that are to be adopted for improving the condition of the people of this country. It is an admitted fact and I am sure my sentiments will be echoed throughout this House that efficiency is unfortunately very badly deteriorating in Travancore Public Service. There is no question about it. Public Service is not able to render that service as they are expected to render. Whatever may be the cause, something has to be done. The Public servant will have to feel that he is a servant of the people and that he

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

has to minister to the conforts and conveniences of the people and that he has to help the people in their onward march of progress, for securing their improvements, financially, industrially, commercially and in every direction. However good be the intentions of the Government, unless their officers are efficient and satisfactory according to the best standards that are accepted all the world over, the very best--the country is going to suffer. I trust that this aspect of the question will receive the serious and earnest attention of the Government.

MR. A. J. JOHN: The Financial Secretary has concluded his speech by saying that the general financial position of the State can be asserted to be thoroughly sound and satisfactory. To understand the financial position of the State, the Financial Secretary must place the assets and liabilities in a manner which could be understood by ordinary people. In his speech at page 26 para 46, he gives a statement of assets and liabilities. "The Government balance at the end of the next year is estimated at Rs. 90·36 lakhs including the General Reserve Fund of Rs. 60. 55 lakhs, the Revenue Reserve Fund of Rs. 12 lakhs and the Sinking Fund Reserve of Rs 15·79 lakhs. This includes the sum of Rs. 184·38 lakhs representing the estimated expenditure on remunerative schemes shown under debt heads to the end of 1114." I cannot understand how the amount of Rs 90·36 lakhs include Rs. 184·38 lakhs. I tried my level best to find that out. I think the Financial Secretary will explain that position. Towards the end of the paragraph he says our guilt-edged surplus investments amount to Rs. 150·29 lakhs and our other liquid assets to more than Rs. 100 lakhs. From page 13 of the budget it is not possible to find out this liquid assets to the extent of Rs. 100 lakhs. There is a cash balance of Rs. 40·97 lakhs. What about the rest Rs. 60 lakhs? I do not find anything to conclude that we have another 60 lakhs by way of liquid assets. It could be seen that the amount which could be raised on short notice is only Rs. 191·25 lakhs. Now we shall examine the extent of liabilities which we have to pay on demand in the year 1114. I take only a few of the important items of liabilities. The savings Bank deposits the Devaswom, the Kandukrishi, departmental and other deposits and special loans will come to Rs. 318·07 lakhs. I have included the special loans in this becauss no details are given in the budget with regard to the payment of this loan. So the only conclusion possible is that it has to be paid on demand. Suppose for a moment that demands are made for those amounts. Are we in a position to meet the demands? The money we could command would come only to Rs· 193·25 and the demand would come to Rs. 318·07 that is to say there will be a deficit of about 127 82 lakhs. From these figures it is seen that the guilt-edged securities and cash will not be enough to pay the item under Savings Bank Deposits. I ask whether our financial condition is sound and satisfactory? What was our condition before?

In the year 1109 our liabilities under the heads mentioned above (Savings Bank Deposits &c.,) were only Rs. 174·97 lakhs and our assets under Government of India Securities and the cash balance were Rs. 267·80 lakhs. So we had Rs. 92·83 lakhs in excess after meeting the demands.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. J. John.]

In the year 1110 our short term liabilities as mentioned above were only 191·31 lakhs and our assets under the above heads (Government of India Securities and cash) were Rs. 246·80 lakhs. After discharging these debts we could have had a surplus amount of Rs. 55·49 lakhs.

In the year 1111 our short term liabilities were Rs. 224·50 lakhs and our assets (guilt edged securities and cash balance) were Rs. 274·93. So in 1111 also we were in a position to meet these demands and there would have been a surplus of Rs. 50·43 lakhs.

In the year 1112, our short term liabilities amounted to Rs. 255·89 lakhs and our assets (Government of India Securities; short term deposits in Bank and cash balance) comes to Rs. 266·68 lakhs. So we could have discharged these debts in 1112 also.

But when we come to 1113 the situation entirely changes. The short term liabilities as mentioned above would come to Rs. 282·41 lakhs and the assets (investments in guilt edged securities Rs. 173·73 lakhs, short term and deposits in Bank 26·46 lakhs and cash balance 52·16 lakhs) would come to only Rs. 254·36 lakhs. So far the first time in the financial history of Travancore we find in the year 1113 that we are able to pay only a portion of the short term liabilities. The deficit we find is Rs. 28·05 lakhs. I have already shown the deficit under this head in the coming year will be Rs. 127·82 lakhs.

From the foregoing figures, it could be seen that the Government were very particular to keep enough cash till the year 1112 to meet the demands under short term liabilities. We find a change for the first time in the year 1113 and our financial condition in the coming year would become very precarious. We also found that the cash which we could command in 1114 will not be enough even to pay the Savings Bank Depositors. This may be the reason why the Government have recently amended the rules with regard to the withdrawal of amounts from the Savings Bank. These amendments are passed with the object of paying the amounts in instalments. The inference that could be drawn from these amended rules is obvious.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Is it open to the honourable member to read from manuscripts?

PRESIDENT: The honourable member is dealing with a number of figuers and I think he is entitled to read from manuscripts. The honourable member may go on.

MR. A. J JOHN: The liabilities of the State which stood at Rs. 481·99 lakhs in 1111 goes up to 537·12 lakhs. So our liabilities would be increased by Rs. 55·13 lakhs. In this connection it may be mentioned that in 1111 we had to pay only Rs. 8·08 lakhs by way of interest on these debts but in the coming year we have to pay interest on debts and other obligations a sum of Rs. 11·63 lakhs. This means, during a period of 3 years the interest on our debts has increased by Rs. 3·55 lakhs.

Now we shall examine the financial condition of the Government in another way. From the budget of 1103 we find the following entries at page 6 with regard to Government account.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Closing Government balance in 1101 103·37
do. in 1102 131·58
do. in 1103 116·65

From the statistics of 1112 we find under the above heads in 1110 Rs. 108·22, in 1111, 83·14 and in 1112, 73·58 lakhs.

From the budget we find the following figures with regard to the Government account in 1113, Rs. 45·60 and in 1114, 16·03 lakhs.

From these figures it is seen that the closing Government balance at the end of the next year would be only 16·03 lakhs whereas 10 years ago, it was 116·65 lakhs. And 3 years ago it was 108·22 lakhs. This closing balance of Rs. 16 lakhs is not enough for one month's expenditure. Now consider what our real financial position is? The Financial Secretary may say it is thoroughly sound and satisfactory but these figures do not warrant the statement.

The Financial Secretary in his speech at page 8 says "while improvement in revenue to the extent of Rs. 13·42 lakhs is expected under some of the major heads chiefly taxes on income ·51 lakhs, Excise 1·76, Customs 5·58; Forest ·50 lakhs, Interest 1·02, Commercial transport 2·10. Ceramic Factory ·95, decreases to the extent of Rs. 3·06 lakhs are anticipated under others.

Now we shall examine whether we are going to get the anticipated income under the heads mentioned above.

The Financial Secretary expects to get Rs. 51,000 more next year under Income Tax. In this connection I may state if the Travancore National and Quilon Bank Ltd., goes into liquidation, there will be a financial crisis in the State and we will not get even the amount we collected this year in spite of the advice of the Income Tax Expert.

The anticipated excess under Excise for the coming year is Rs. 1·76 lakhs. Here it is pertinent to refer to the speech of the then Financial Secretary in 1112. He said that we could get a sum of 10 to 20 lakhs of rupees from Tobacco alone if we make a systematic and continuous drive against smuggling of tobacco and in the budget he anticipated an increase to the extent of Rs. 2·26 lakhs. To increase the staff an additional amount of Rs. 1·12 lakhs was sanctioned last year. But what is the result? We anticipated a revenue of Rs 50 lakhs but we actually got only Rs. 47·40 lakhs. It is significant to note that this amount is less than the amount we collected in 1112 when there was no additional strength. So the only effect of the additional staff is that we have to spend 1·12 lakhs more and the income is less than previous years. So this anticipated income will, be only on paper.

The other doubtful figure is the anticipated revenue under Forest. A sum of Rs. 50,000 is expected for this item. It has yet to be seen whether this expert would be in a position to bring this increase. As far as my information goes though he was with the Government of India for a long time, that Government did not think it worthwhile to allow him to conduct the experiments at such costs. The anticipated increase under this head is only Rs. 50,000. The additional expenditure next year would come to Rs. 1·79 lakhs more than the allotment for this year. My submission is that our financial condition will not permit us to waste money on these experiments.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. J. John.]

The next item from which an increased revenue is expected is the Ceramic Factory. It has yet to be seen whether we are going to get anything from this and investments in this concern by the end of next year will come to Rs. 6·09 lakhs. It may be said that the porcelain factory at Cochin was working at a terrible loss. But the only consolation is that though he is a foreigner without any education qualifications he is an expert and he is paid only Rs. 650 per mensem.

From these facts it could be seen that it is highly doubtful whether we are going to realise the anticipated increase in revenue. To get out of these financial difficulties the people will naturally suggest to reduce the number of appointments, to reduce the salary of officers and to prevent the importing of foreigners.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. J. E. A. PEREIRA (*Commerce and Industry, South*): Sir, I congratulate the Financial Secretary, not only for presenting a surplus budget, but also for the lucid presentation of same. The budget proposals are in keeping with the pursuance of the industrialising policy of the Government. The expected revenue for 1114 is 261·41 lakhs as against 251·06 according to the revised estimate of 1113. It is noteworthy that a substantial increase of ten lakhs is available without resort to any additional taxation and it is a matter for great pride that Travancore is only second to Hydrabad and Mysore in point of finance. I believe this is indicative of the prosperous times in store for us. After providing for an estimate of 289·98 lakhs, a surplus revenue of 1·43 lakhs is expected. Of course this increase in revenue is mainly due to the receipts from Cochin Harbour. It is very pleasing to be informed there is a prospect of our getting 20 lakhs from Cochin Harbour and another 20 lakhs from the Government of India petrol Duty, in the near future. These receipts are very opportune and very welcome when we are launching out several big schemes like the University, Pallivasal Hydro-Electric scheme, Water supply and Drainage etc. Then with regard to the nationalisation of commercial enterprises, it is my duty as a member representing commerce and industry to strike a note of warning. I may warn the Government that the present policy of commercialising enterprises should not be overdone to the detriment of private enterprises. In this connection I may refer the honourable members to the passage in the editorial of the Madras Mail of yesterday which is very appropriate and reads as follows:

> "But he also spoke of commercial enterprises as distinct from monopolies. The policy as to these private enterprises is that the Government do not want to take a hand in running these commercial concerns. No doubt, an ideal line may be drawn between enterprises which are suitable for development under State management or on public utility lines and between enterprises which are suitable for private management. But it is a legitimate criticism that, in practice, this line is not ideal, but drawn according as the State considers that the profit to be obtained from an enterprise

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is certain or not. In such circumstances, private enteprise may become discouraged. If the State picks out all the "plums", then entrepreneurs will naturally be suspicious of the opportunities left to them."

Before going into the details of the discoursement for 1114, in detail, I like to deal briefly on the financial consideration of the State, with a view to ascertain whether the budget estimates for the next year are maintainable or not. I am afraid I have to differ very much from the previous speaker. As a matter of great satisfaction, that after having spent not less than 3¾ crores in capital expenditure for both productive and non-productive schemes in recent years, our gilt-edged surplus investments amount to 1¼ crores and we have another approximately one crore in liquid assets made up of General Reserve Fund, Debenture Bonds, Revenue Reserve Fund, and short term *Deposits* in Banks, in other words we have a total liquid asset of 2¼ crores.

I maintain Sir, the happy state of matters fully justifies the launching out of enterprising industrialising schemes. Apart from this, the industrialising programme of the State, has proved a success as evidenced by the profit derived from the State Transport Scheme, which shows a profit of 1·15 lakhs in 1113 and a profit of 2·35 lakhs is expected in 1114 and the clay refining and porceline factory is expected to yield about a lakh.

The Government's action of bringing in experts for the development of forest resources and for Income Tax, has been criticised in some quarters. The Director of Development has already justified his importation and if he can successfully treat wood and timber with Ascu so as to enable local timber to be employed for building up of bridges and posts for Elecrical purposes etc., instead of steel, it would mean unprecedented success and would effect considerable saving in P. W. D, expenditure and thus more money will be available for nation-building programmes. As one who knows the working of Income Tax, I can testify the valuable help Mr. Venkitaraman's services has rendered to the State by reorganising the Department on modern style and I would earnestly plead for searching of two more experts for the further proper exploitation of the possibilities of Industries and Fisheries. And if local talents are available, well and good: if not I would even plead for the importation of such experts from British India or abroad. Travancore is in so many respects unique, in that she has vast mountain regions full of varigated timber and mineral wealth of various kinds and a vast maritime coast. It is my conviction sir, that there is further scope for further exploitation of the *wealth*, embedded in the sea—I mean the Fisheries. I would earnestly plead for the establishment of similar experts for the proper exploitation of Industries and Fisheries. In this connection I join forces with you in pleading for better spirit of toleration or a need for a broader vision from the honourable members of the House that they should eschew as far as possible, what may be called local exclusiveness or provincial exclusiveness—I mean the cry of "Travancore for Travancoreans" more so, because we are on the threshold of Federation.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. E. A. Pereira.]

When our financial position is sound and thoroughly satisfactory and when our Revenues are expanding there are two matters which may be called two black spots in this happy state of matters. I mean the sad plight of agriculturists and the more pitiable of ryots. I would urge upon the Government to examine the export duty and help the agriculturists by suitable reduction. It is heart-rending to note that it has become necessary to adopt coercive methods in increasingly larger numbers for the collection of land tax in recent years. The lands sold are increasing year by year and notices for the sales have become so numerous necessitating huge and bulky volumes of Gazette for the publication of these notices. No doubt the Government have realised this and I find, are giving some relief that a remission of land tax amounting to 1·09 lakhs has been allowed for the "Kanni" crop of 113 Considering the privations and sufferings of the ryots, these piecemeal and slip-shod relief measures are absolutely inadequate. The representations made to the Government by way of deputations and cut motions, clearly show that the incidence of the present taxation works very hard on the poor ryots. Of course, we have now provided a machinery in the State Credit Bank to relieve the indebtedness of the ryots. It is hoped the Credit Bank will function shortly and will go to the help of the ryots in clearing the indebtedness of the ryots. But it has still to be remembered the incidence of taxation falls hard on the ryots, because the value of commodities have gone very low and merely relieving them of their indebtedness, will not succeed in completely rehabilitating the ryots and what is essential is, we must see taxation is equitably distributed on the ryots and I would urge on the Government to go to the help of the royts.

When the finance of the state is not only in prosperous condition, but also shows signs of being elastic and capable of expansion in revenue, it behoves the Government to go to the help of the suffering ryots immediately lest this malnutrition of the ryots so to say, and the political unrest bring about undesirable repercussions in the body-politic.

Speaking about political unrest leads us to the burning question of reforms. I believe, it will not be beyond the capacity of local talents to devise a scheme in which the sovereign rights of our Maharaja will be kept intact and at the same time a greater measure of power than at present is transferred to the Legislature, in as much as better opinion seems to be, the absolutism of the personal rule may not be in keeping with the grand setting of the Federation. But a scheme in which the personal rule is tempered down slightly, ought to find acceptance. At a time when our neighbouring states are agog with the question of reforms, it will be more in keeping with the spirit of the times, if the Government of His Highness the Maharaja takes up this question without much delay. Whatever the name and form of the reforms may be, it must be so devised as to sufficiently safeguard the rights of the minority communities like the Latin Catholics.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I mean to deal briefly on Telephone Trunk Line and Pallivasal schemes. In the matter of Telephone Trunk Lines, I must take exception to the Government's self action of starting the Telephone line between Trivandrum and Nagercoil which I presume was done in connection with the State Transport Scheme ignoring the big commercial interests of Quilon which warrant the earliest linking up of Quilon with Alleppey by Trunk Telephone.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : തിരുവിതാംക്കൂർ ശ്രീമൂലം അസംബ്ലിയിലെ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനവിദഗ്ധന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും അവരവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഏതാനും സംഗതികൾമാത്രമെ ഇവിടെ പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകളുടെ ബഡ്ജറ്റ് രൂപീകരണവും മറ്റും ആക്ഷേപാർഹമല്ലാ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് വായനക്കു തുല്യമായി അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികളും ഗൗരവതരമായിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ്. തിരുവിതാംക്കൂർ, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ മൂന്നാമത്തെ സ്ഥാനത്തു് എത്തിയെന്നുള്ള ആ ശുഭാവസരം നമുക്കെല്ലാപേർക്കും ആഹ്ലാദകരംതന്നെയാണ്. കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനത്തിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി, ദിവൻജി അവർകൾ തൊട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർണ്ണമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതു് ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെ, എന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനകത്തു കടന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം പല പല സംഗതികളും കാണാൻ കഴിയും. അവയെ എല്ലാം ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകൾ ബഡ്ജറ്റിൽ വിശദമായി കാണിച്ചിട്ടില്ലാ എന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംക്കൂർക്കു വളരെ വളരെ അധഃപതിച്ചുവരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാപേർക്കും അറിയാം. സംഗതി അങ്ങനെയിരിക്കെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടി വലുതായ തുകകൾ പ്രത്യേകിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ അനുവദിച്ചു കാണാത്തതിൽ സീമാതീതമായ സങ്കടമുണ്ട്. ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾക്കായി കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള തുകകൾ 10 ശതമാനവും ലാപ്സായി പോകുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ ഇയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റുയോഗത്തിനു ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചിട്ടില്ലാ. എന്തുകൊണ്ടാണ് അയക്കാത്തതു് എന്നു ചോട്ടചെയ്തയച്ചു ആളുകൾ ചോദിച്ചതിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെ ഒന്നും കേൾക്കുന്നില്ലാ എന്നു അവരോടു സമാധാനംപറഞ്ഞു അവർപറയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു കടിക്കുന്നതിനു വെള്ളമില്ലാ, തെങ്ങളുടെ മാടകൾക്കുകടിക്കാൻപോലും വെള്ളം കിട്ടുന്നില്ലാ, ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷമസ്ഥിതിയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു സാധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ച്ചില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ വോട്ടുചെയ്തു എന്തിനാണു അവിടെയയച്ചത് എന്നാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രാഥമികാവകാശങ്ങളെപ്പോലും ഗവണ്മെൻറു പരിരക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ സങ്കടമാണ്. ഈ ടൗണിലുള്ള മെയിൻ റോഡുകളിൽ മൂന്നും നാലും പ്രാവശ്യം പലതുപ്രത്തിലായി കഴിച്ചു കൂടൽപോലുള്ള ചില സാധനങ്ങൾ വെളിയിലെടുത്തിടുക, പിന്നെ അതിനെ മൂടുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജോലികൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയരവർകൾ കുറച്ചുകൂടി ബുദ്ധിപൂർവമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അനാവശ്യമായ ഈ പാഴ്വേല ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം വരികയില്ലായിരുന്നു. വാട്ടർവർക്സു, ഡ്രെയിനേജ്, ഇലക്ട്രിസിറ്റി മുതലായ പദ്ധതികൾക്കു വേണ്ടി റോഡിൻെറ എല്ലാവശങ്ങളും വെട്ടിതാഴ്ത്തി പലതുപ്രത്തിൽ ധനം വ്യയം ചെയ്തുവരുന്നു. ഒരു വലിയ സദ്യക്കു പോയാൽസാധുക്കൾക്കു എച്ചിൽ കിട്ടുന്നതുപോലെ ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യത്തിനായി അതിൽ കുറെ പണം ചെലവാക്കാമായിരുന്നു. ഇത്രമാത്രം ഭീമമായ സംഖ്യ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ചെലവുചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പ്രയോജനപ്രങ്ങളായ പലസംഗതികളും അവിടെ ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഉഴുന്നാട്ടിലെ കർഷകരുടെ കാര്യം മറ്റുള്ളവരുടേതുപോലെവെറുതെ വിട്ടുകളയാൻ പാടുള്ളതല്ലാ ഇങ്ങനെയുള്ള പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെട്ടുന്ന ആളുകൾ ഗൗരവമായി ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനവും കൃഷിക്കുപറ്റിയ ദോഷവും കൃഷിസാമാനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവും നിമിത്തം ഈ രാജ്യത്തു കഷ്ടത വർദ്ധിച്ചുവരികയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഒറ്റിക്കാരായ ആളുകൾ ഒറ്റിഅത്തം തിയ്യതികിട്ടണമെന്നു നമ്പർ പതിക്കയും ജന്മിയുടെ ജാമ്പാദ്ധ്യതയെ ലേലത്തിൽ വിൽപ്പിക്കയും അതുകൊണ്ടും തികയാതെവരുന്നപക്ഷം വീട്ടിലുള്ള ജംഗമസാമാനങ്ങൾ ജപ്തിചെയ്തുപണം ഈടാക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇതിൻെറ പരിഹാരത്തിനായി കൺസിലിയേഷൻ ബോർഡ് വഴിയായൊ മറ്റു വിധത്തിലൊ ഗവണ്മെൻറു ഗൗരവതരമായി ചിന്തിച്ചു വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ഉടനടിചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ആഫീസറെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്പോൾ നാലുമാസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. മുൻപു നാഗരുകോവിലിൽ വാട്ടർ വർക്ക്സിനുവേണ്ടി തയാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു എസ്റ്റിമേറു് അയച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ വേറൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു് വ്യുദയുമുള്ള ഒരു ചീഫ് ഇൻജിനീയർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തെ എക്സിക്യൂട്ടിവു ഇഞ്ചിനീയർ തെക്കൻ തിരുവിതാംക്കൂറിലെവിടെ പോയാലും ആരും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായം പുറപ്പെട്ടുവിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു സാധുക്കളായ കർഷകരുടെ കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഹൃദയമുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കണം. ആ വിഷയത്തിൽ ജാതിനോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എഫിഷ്യൻസിമാത്രം നോക്കിയാൽമതി. ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതിയുടെ നടത്തിപ്പിനായി വിദേശത്തുനിന്നും ഒരു യുറോപ്യൻ ആഫീസരെ വരുത്തിയാലും തരക്കേടില്ല. ഇറിഗേഷൻ സംബന്ധിച്ചു കാര്യങ്ങൾക്കായി അടിയന്തിരപ്രമേയങ്ങൾ മൂലവും കട്മോഷൻ വഴിയും ആയി ഈ നിയമസഭയിൽ കറെക്കാലമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തെക്കൻതിരുവിതാംക്കൂറിൽ എഴുന്നള്ളിയ അവസരത്തിൽ ഇതിലേക്കുവേണ്ടി ഇരുപത്തഞ്ചായിരംരൂപാ അനുവദിച്ചു. ആ തുകയെപൊതുജനോപകാരപ്രദമായവിധത്തിൽചെലവുചെയ്യണം. ഈ വിഷയത്തിൽ ദിവാൻജി അവർകളെ അല്പം കുറ്റംപറയേണ്ടതു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു കുറ്റക്കാർ. കളഞ്ഞെടുത്ത സർട്ടിഫിക്കറും കൊണ്ടുവരുന്ന ആളുകളെയല്ലാ പി. ഡബ്ലിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിനിയമിക്കേണ്ടതു്. പി. ഡബ്ലിയു സംബന്ധമായ ജോലികൾ ചെയ്യിക്കുന്നതിനു് അവർക്കു പരിചയമുണ്ടൊ എന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കികൊള്ളുന്നതാത്തവരായി കാണുന്നവരെ ഉടൻ തന്നെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും കളയണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഉപകാരപ്രദമായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പി. ഡബ്ലിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു്. ശ്വാസം വിടുന്നതിനും ശ്വസിക്കുന്നതിനും കരം നിശ്ചയിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനും ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതി നന്നായാലെ സാധിക്കയുള്ളൂ. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി വലിയ സംഖ്യകൾ ബഡ്ജറിൽ ചേർത്താലും മഴയില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കയില്ല. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള നല്ല വളം ചേർത്തു കൃഷിചെയ്താലും വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. കൃഷി ഡയറക്ടർ മി. നാരായണയ്യർ വിചാരിച്ചാലും ഒന്നും സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിൻറെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഇറിഗേഷൻപദ്ധതി വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്.

റൂറൽ റീ കൺസ്ട്രക്ഷൻ എന്നൊരു പദ്ധതി കാണുന്നുണ്ടു്. മാർത്താണ്ഡത്തു നടത്തിവരുന്ന വൈ. എം. സി. എ റൂറൽ റീ കൺ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

സ്കീം പദ്ധതിയിൽ ന്യ വർഷക്കാലം ഞാൻ പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ റൂറൽ റീ കൺസ്ട്രക്ഷൻ എന്നുള്ളതു എന്താണെന്നു വ്യക്തമായി സഖ്ജാതിക്കാക്കു കൊള്ളത്തക്ക വിധം സ്കീം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതാണു്. മി. രാഘവയ്യായുടെ കാലത്തു വില്ലേജു പഞ്ചായത്തു റഗുലേഷൻ പാസാക്കിയപ്പോൾ മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള യൂണിറ്റു എന്നുവച്ചാൽ എന്താണെന്നു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ റവന്യൂപകുതിയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ, മൈനർ ഇറിഗേഷൻ എന്നീ പദ്ധതികൂടി അതോടുകൂടി ചേത്തു് കോഴിവളർത്തൽ മുതലായ സംഗതികൂടെ അതിൽ ഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ഡെവലപ്പുമെൻറു് ബോർഡിൽ റൂറൽ റീ കൺസ്ട്രക്ഷൻ പദ്ധതി കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു് ഒരു അപേക്ഷ കൊണ്ടുവന്നു. അതിൽ വസ്തീയവാദം ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനെ പ്രത്യേകമായി വിടേണ്ടതാണു്. ഈ നാട്ടിനു് ഉപകാരപ്രദമായ ഒരു റൂറൽ റീ കൺസ്ട്രക്ഷൻ പദ്ധതി വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേക്കു പുതിനമായ പദ്ധതികൂടി കൂടി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇന്നത്തെ ഏർപ്പാടു് ഒട്ടും ശ്രദ്ധകരമായുള്ളതല്ല.

പി. ഡബ്ളിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തതുകൊണ്ടു പല ദുഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒരു സ്വർണ്ണവിഗ്രഹത്തെ പരിശോധിച്ചു തൂക്കിനോക്കി ഇതു റാത്തലുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് എക്സിക്യൂട്ടിവു ഇഞ്ചിനീയരാണു്. അദ്ദേഹം ഒരു കുസ്തൂരിയാണെങ്കിൽ അതിനെ പരിശോധിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? അതുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെയും കൂട്ടി ചേത്തതു് ഒട്ടും ശരിയല്ല.

കള്ളച്ചൽ തുറമുഖം നന്നാക്കണമെന്നു വളരെക്കാലമായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ഇതു സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു തുറമുഖം ഈ രാജ്യത്തു വേറെയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവിടെനിന്നും മണൽ, പനന്തൂമ്പു് മുതലായ സാധനങ്ങൾ കയറുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ആവക സാധനങ്ങളെല്ലാം തൂത്തുക്കുടിയിലാണു് അയക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു കൊല്ലത്തിനോടു പ്രത്യേകം ഒരു മമതയുള്ളതായി തോന്നുന്നുണ്ടു്. പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ ഒരു തുറമുഖമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കള്ളച്ചൽ എന്നസ്ഥലത്തു് ഒരു പരിഷ്കരിച്ച തുറമുഖം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ രാജ്യത്തെക്കാവശ്യമുള്ള ഇലക്ട്രിസിറ്റി പള്ളിവാസൽ സ്കീം മാത്രം കൊണ്ടു മതിയാകയില്ല. നെയ്യാറിൻകര ആറ്റിൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി എടുക്കുന്നതിനു സൗകര്യമായ ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ കോയാതാറിലും പറളിയാറിലും വിദ്യുശക്തി എടുക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും ഉണ്ട്. തടിക്കാരൻകോണത്തുള്ള സൈഫൺ അതിനു സൗകര്യമുണ്ട്. ഇതിൽ ആദായകരമായിട്ടുള്ളതേതെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു ഞങ്ങൾക്കും വേണ്ട ഇലക്ട്രിസിറ്റി ഉണ്ടാക്കിത്തരണം.

നാൺക്രെഡിറ്റു കോവാപ്പറേറ്റിവു സൊസൈറ്റി എന്നൊന്നു കാണുന്നു. ക്രെഡിറ്റില്ലാതെ നാൺക്രെഡിറ്റു എന്നൊന്നില്ല. ഒരു സംഘത്തിനു കടം വേണമെന്നു ചോദിച്ചാൽ ക്രെഡിറ്റു എത്രയുണ്ടെന്നാണു് ആദ്യം നോക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു കഴിവുള്ളിടത്തോളം നാൺക്രെഡിറ്റു സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു വേണ്ട സൗജന്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കാർഷിക സ്കൂളുകളും മാതൃകാ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യണമെന്നു കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകളോടു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ടാൻസ്പോർട്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും വലുതായ ആദായം ഗവണ്മെൻറിനു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെ ഒരു കപ്പൽവച്ചു് കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കി ഈ രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഉപ്പിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാഷണലൈസ് ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

ഒരു ചാക്കു് ഉപ്പിനു് നൂറ്റിരുപാ ഗവണ്മെൻറിനു കിട്ടുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ചാക്കു് ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള വേലക്കൂലി മുതലായതു് മൂന്നുരൂപയാണു്. ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കും മാനേജരന്മാർക്കും ആദായം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ യാചകന്മാരെപ്പോലെ നടക്കുകയാണു്. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു അഭിവൃദ്ധിയിൽ വന്നാൽ മാത്രമെ അല്പം ചിലരെങ്കിലും ധനികന്മാരായി കാണുകയുള്ളൂ.

ഇപ്പോഴത്തെ എം. എസ്. റോഡിൽ ക്രമാതീതമായ സഞ്ചാരമുള്ളതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി സമുദ്രതീരത്തുകൂടെ ഇടക്കിടക്കു പന്ത്രണ്ടു മൈൽ ദൂരം റോഡുണ്ടാക്കിയാൽ കന്യാകുമാരിമുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെ സൗകര്യമായി സഞ്ചരിക്കത്തക്ക ഒരു ബീച്ചുറോഡു് സിദ്ധിക്കുന്നതാണു്. ഈ വക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. P. NILAKANTA PILLAI (*Karunagapally* cum *Karthigapally*): Sir, I have very great pleasure in seeing that whatever may be the differences of opinion between the honourable members of the various parties in this House on other points, there seem to be absolute unanimity in one matter, namely, the urgent need for lifting the agriculturist out of their present distressed condition. Sir, more than 90 per cent of the population of Travancore are agriculturists by profession, and it is the paramount duty of the Government to treat their grievances as being of the utmost importance. Sir, during the last few years, they have not been getting any margin of profit at all from their occupation but on the other hand they have been suffering from what may be called minus profit. But that is no reason why that good old occupation of the country should be annihilated to the preference of industry. Schemes of Industrialisation may be good; but they must go hand in hand with progressive agriculture. By electric and other schemes, large scale industries may develop; but such schemes will not in any way help the poor agriculturists of the country who really form her backbone. It is only by the development and improvement of Cottage industries could any substantial benefit be done to the agriculturist class. And, in regard to these industries, going through the pages of the budget, I could not find anywhere in it any provision for their improvement; It is the wonderful allotment of Rs. 3,000 that is set apart therein for rural reconstruction. As a matter of fact, these are more important to the people than large scale industries. Anybody who knows Travancore will admit that there is not one taluk or village which has not got its own traditional, special cottage industry; that is a special feature of Travancore. The main defect with them is that they are not properly organised; there is no co-ordination; and the Industries Department sleep over the matter. I grant that successive Directors of Industries have been in their speeches taking special care to show interest in the development of cottage industries; but the fact remains that when the budget is introduced into the House no adequate provision is made there for the purpose. I am glad to find that several honourable members have already spoken on the matter; and I fully endorse their views. And I do not propose to repeat them. I fully realise the difficulty of the Government. As now estimated by the Financial Secretary, the closing cash balance with the Government at the end of 1114 will be only Rs. 16 lakhs and that is subject to the condition that the anticipated increase in revenue by Rs. 10 lakhs will be realised fully. No doubt some honourable members have already expressed their doubts on that point. I am sure about one thing if the new Companies Regulation comes into operation there is no doubt that there will be a substantial fall in the receipt under Income-tax, several of the Banks now existing will have to be closed. This is all the more so on account of the recent suspension of activities by the Travancore Quilon and National Bank. As a result of that suspension of their activities, almost every other Bank in the State is now shaking. Naturally, then the general trade and commerce in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

country will necessarily be adversely affected. It does not therefore seen that the Government will be able to realise anything out of the additional revenue of Rs. 10 lakhs which they count upon in making their estimate for an opening cash balance of Rs. 16 lakhs at the beginning of 1115. If the estimated increase of 10 lakhs is not realised the opening cash balance will be only 6 lakhs. And I should think that Government should consider themselves lucky if they would at least have this Rs. 6 lakhs even as their opening cash balance at the beginning of the year 1115. I fear then that the officers would have to work on credit. I can therefore quite realise the difficulty of the Government in making liberal allotments for cottage industries and for rural reconstruction.

Sir, to me, it appears the only way to get over the difficulty is to effect a severe and ruthless retrenchment of the salaries of high paid officers, as has been suggested by the honourable members Messrs. Kunjithommen and Narayana Kurup ; and the amount thus saved should be made available for the general development of the country. Unless that is done promptly and immediately, the country will remain stagnant as it is today. I quite see that the Government and their officers will not like that suggestion of mine. As a matter of fact, Government do not seem to like anybody critising any of their actions ; nor do their officers like our criticisms. They think they are living in a higher plane. The disparity in the standard of life between the official and non-official is the cause for all this. That is exactly the reason why, they are anxious to keep on their Statute Book that obnoxious piece of legislation, that is, the Newspaper Regulation, in spite of the fact that the old Legislative Council passsd a resolution years ago to the effect that the Newspaper Regulation should be repealed. The Government would not think it fit to bring into effect of anything that does not find favour with them ; In fact, recent events show that Government are only tightening up the provisions of that Regulation. That apart, now-a-days, we cannot even ventilate our grievances on platforms. Our feelings are bottled up. But surely they will come out, and will have to be vetilated in some form or other; although at present we have no right to go upon a platform and give free expression to our feelings. Our rights even here in this house, are limited. All that we are allowed is to come here and to express our views subject to great restrictions and conditions. We can only bring forward cut motions to reduce a few rupees here and a few rupees there; we have no right to regulate the administration. We have no control over the purse. We have no power to direct the financial policy of Government unless and until we get the power over the purse, unless and until we get responsible government, would we have to remain in this stagnant condition. The nation building activities of the state would come to lie over until then.

Sir, until then we cannot regulate the administration. Until then, we cannot direct Government to allot amounts for the Nation building departments of the State. We can only pass certain motions for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. P. Nilakanta Pillai.]

cnt by Re. 1 or Rs. 5 to condemn the policy of Government. But we cannot direct the Government to spend sums on the lines and indicate. We have no such right here. It is on account of this that we the members of the State Congress Party, are agitating for responsible government. We are certain Sir, that so long as we have no right to regulate the administration, so long as we have no power to direct the Government to spend money in the right direction for the benefit of the people, we will have to agitate and agitate for responsible Government. We can see the glimpse of the golden day approaching. I see the hand of God working in that line. I see that the Nemesis are already at work against the agency attempting to throttle our agitation.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Sir, I too wish to speak on the budget that has been presented to this House. In reviewing the budget it is remarkable that for the next year, *viz.*, 1114, no fresh big ventures are undertaken and it is only prudent to do so. For, in the last few years the State has been embarking on big schemes like the Pallivasal Hydro Electric Project, the Commercial Transport, the University and other big schemes. Some began during this year and others during the previous years, and having spent till now for these capital schemes about Rs. 3·75 crores, it is only prudent that the State is allowed to complete the works already begun. For that purpose—I find from the budget that Rs. 33·5 lakhs will be taken next year towards the expenditure not charged to revenue. From the Financial Secretary's conservative estimate it is found that Rs. 1·43 lakhs will be the surplus for the next year out of an income of Rs. 261·41 lakhs after incurring an expenditure of Rs. 259·98 lakhs. Here it may be said to the credit of our State that the income expected is without resorting to any additional taxation and it also goes to the credit of our State to find that in point of revenue our State has reached the third place among Indian States and it has seen the highest peak ever seen in Travancore Revenue Estimates.

However, there is one point which I want to emphasise before this House. It was only two weeks before that a statement of additional expenditure under Section 32 of the Regulation was placed before this House to say that an additional expenditure of Rs. 6,32,083 was incurred during the current year in excess of the budget estimated last year. I submit that because these financial statements are from responsible authorities like the Financial Secretary we take them at their face value and it is expected of them to adhere in practice to their budget figures as far as possible. To say that Rs. 6 lakhs odd of our State escaped a budget, is I think, too much.

A note of diffidence I wish to strike at this stage As stated by several other honourable members who spoke before me, the cash balance which at the close of 1112 stood at Rs. 73·58 lakhs is expected to come down to Rs. 45·60 lakhs at the end of 1113 and towards the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

end of 1114 it is expected to be Rs. 40·97 lakhs. This amount includes the balance from Kandukrishi funds, *viz.*, Rs. 1·43 lakhs, balance from Devaswom funds Rs 3·01 lakhs, and balance under Debt Heads Rs. 20·48 lakhs, so that the Government account balance *proper* is only Rs. 16 05 lakhs. From the surplus investments in gilt-edged securities about Rs. 25·44 lakhs is drawn towards the capital expenditure making its original figure of Rs. 175·73 lakhs, come down to Rs. 150·29 lakhs. These are really matters which we should view with concern.

The next year's budget is not entirely devoid of new ventures. Under the Forest Department a Director of Development costing about Rs. 1·63 lakhs is created; under the Industries Department prospecting of mica, graphite etc. costing about Rs. 10,000 is arranged; and the extension of the existing commercial Transport to Alwaye—Munnar line costing about 3 lakhs is negotiated: and added to all these the Trunk Telephone Scheme costing about Rs. 5·9 lakhs, is proposed to be worked out during the coming year. These schemes are entitled to be carried out. Of course they are all good and necessary. But the only thing is that we must use our discretion to select whichever is necessary and urgent under the present conditions and whatever we can put off till further and better times come. Of these new schemes, the Trunk Telephone scheme, according to me can certainly be put off to some later time. The other schemes are only a continuation of the old existing big schemes and so they have to be continued. For the University, big scheme, as it is, a lump sum provision of Rs. 8 lakhs is set apart. But we are not told what the details are in regard to that and how that big sum is to be spent. Although under the University Regulation we are not entitled to know all details of it, I for my part think that this House should be told about the details more so that they might exercise their discretion better in allowing the grant.

MR. C. V. CHANDRASEKHARAN: May I say, Sir, for the information of the member that a note on the details of the allotment was circulated among the members of the Assembly?

MR KOTTALIL P. ABRAHAM: I am aware of that and also of what is mentioned in the Financial Secretary's speech. I only say that more of those details we are entitled to know.

The Financial Secretary expects to have as sale proceeds of Government lands Rs. 2·5 lakhs. I am not sure whether he expects the amount to come from Government reserve lands after they are disafforested. Unless forest lands are surveyed and arable lands therein are disafforested, I do not think that this amount can be realised. On the other hand, if all available arable lands in forest reserves are disafforested a much larger amount may be realised from the sale of those lands; and it will also be a help to the agricultural population of this State.

Coming to the Department of Agriculture and Fisheries I am glad to find that this Department is turning over a new leaf. The present Director, young and energetic as he is intends to do better things for the good of the agriculturists. He has schemes before him to have closer contact with the agriculturists and to do more propaganda work on a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kottalil P. Abraham.]

more intensive scale. Demonstration farms and other things he wants to introduce in places where they do not exist now and he wants more officers and more money to work out his plans. The other day at a nice fish lunch he has allowed us to taste and test one at least of his activities namely, the cold storage at Trivandrum and that is an indication and an earnest that he will do all that is possible for the betterment of the ryots and the people who are engaged in fisheries.

In this connection I have to say that the thanks of the people are due to Government for the general policy declared by the Dewan President the other day in his speech, explaining in certain aspects of this Budget that Government does not rely on land revenue as much as on other revenues. If that policy is carried out to the full, I am sure the ryots of this land will be always grateful to Government. In these days, the present difficulty of the agriculturists is their heavy indebtedness. Towards the relief of this indebtedness some years ago Government have got enacted the Agriculturists Debt Relief Regulation. But everybody knows that that Regulation works no good at all to the ryots and to the debtors. Since my time is limited I do not propose to enter into its details. Under that Regulation Conciliation Boards or officers are appointed and about Rs. 25,000 a year is spent on their account. In my view it is all a veritable waste. No one except those officers derives any benefit under that Regulation or on account of the Conciliation Offices. Really those officers do not conciliate. An examination of the Statistics would show that many of the petitions that go before them are dismissed for default or on some technical ground or another. The petitions disposed of on the merits will only be very few. The said Regulation, if it is to be of any real benefit to the hardplighted debtors, has to be amended on lines with the recent Madras Debt Relief Act. Measures for amending that regulation may soon be taken. At present, some Civil Courts are able to give better reliefs to the debtors. If the Civil Courts are directed and empowered more to work the real spirit of the said Regulation, a big amount can be saved annually for the Government, and the debtors benefitted better and more satisfactorily. There is a general complaint that the Conciliation Officers do not exercise their discretion in favour of the debtors properly and to the desired extent.

Coming to the *Public Works Department*, the allotment for ordinary public works expenditure for the next year including establishment charges and tools and plant is only 32·57 lakhs. Out of this, about 40 per cent. (38·0 per cent.) will go towards salaries and allowances and a large amount for maintenance, tools and plants. It can be noticed that for new works under communication only Rs. 34,150 are allotted to be utilised. The result is that no new works are taken up. Indirectly, it hits hard against the working class of the population. for, "no work" means 'no employees'. There is however one consolation. Even if more money is granted, the Chief Engineer will be loath to start new works even though it is urgent or necessary. Perhaps he may be glad that only less amount is allotted to his department this year.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

In this connection I may point out that the Chief Engineer has not taken up any road construction even under the last years' Budget provisions. I am sorry to inform the House that he has not cared to work out the provisions granted last time. In answer to requests made by the honourable members of this House at this time last year he suggested that the whole question of roads should come up in the form of party proposals ; that each party leader should state whichever work was to be dealt with first and so on. Anyhow that was a *device to hood-wink* all the members of this honourable House. (Mr. T. C. Kesava Pillai, hear, hear.) He suggested that individual applications could not be considered in that connection.

As for medical aid, it is a relief to find that honorary House Surgeons will be employed next year in the more important of the District Hospitals. With regard to North Travancore it is not enough. A First Class General Hospital and a Hospital for Women and Children should be soon established in some central place in the Kottayam Division, preferably, in Muvattupuzha. It has become an urgent necessity in view of the difficulty now experienced by Travancore patients to get freely admitted into the Ernakulam Hospital as they used to do before.

With regard to the subject of recruitment to Public Service, no doubt, the Government have accepted the principle of communal rotation and representation. I may stress that territorial representation in Public Service is as much a necessity as communal representation. Probably there may be some little difficulties soon to work out such a proposal. Now, there is a separate institution like the Public Service Commissioner. He or some other agency may be directed to see to the territorial aspect also of this question. I speak this with special reference to the Northern taluks and the Jacobite Syrian Christian Community who stand miserably backward in the matter of appointment to the Public Service.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: I trust that my suggestions will be given due consideration.

MR. P. NARAYANA PILLAI (*Mavelikara* cum *Kunnatur*) : Sir, before I offer my remarks about the budget estimates, may I request you, Sir, to convey to His Highness the Maharaja the unflinching loyalty and devotion of the people of my constituency towards the person and Throne of His Highness.

One prominent feature of the budget proposals is the continuance of the policy pursued by Government in providing for the luxuries of the towns in preference to the pressing needs of the villages. The disproportionate distribution of amounts in the case of towns and villages under various heads will clearly indicate the correctness of my statement. I do not by this ignore for a moment the advantages of the comprehensive schemes introduced by the Government during the course of the last few years. But in the over anxiety shown by them

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. Narayana Pillai.]

in looking after the interests of the towns, many of the hard-felt necessities of the masses continue for the most part unattended. Even though a considerable portion of the State revenue comes from villages, the greater part of it is spent mainly on objects unconnected with the moral and material advantage of the people at large. Therefore I appeal to the Government to bestow greater attention to villages.

I hope that this House will bear with me when I suggest certain lines on which immediate action is necessary. The first and foremost is the gradual abolition of land tax. No argument is necessary to convince this House that agricultural industry in this country is in a state of utmost depression. The exhaustion of the soil and the inability of the peasant to bear the proper cost of cultivation have considerably diminished the yield. Combined with this, the present day abnormalities of the weather conditions, and the fall in prices of articles have reduced the agriculturist to extreme misery. Really the ryot staggers under the burden of taxation. His properties are annually being sold away for arrears of land tax. Under these conditions, in spite of the loss of revenue, some provision ought to be made for a gradual abolition of the land tax.

The next thing I want to emphasise is that the Government is slow and unsympathetic in granting adequate relief to agriculturists in clearing their debts. True, there is a Regulation enacted to relieve the agriculturists of their debts. But it is insufficient and affords very poor relief from the point of view of the debtor. In this connection I could not forget the immense advantages that may be derived by the establishment of the Credit Bank. It would, to a considerable extent, increase the credit of the agriculturists. But, unless Conciliation Boards are established throughout the country with suitable amendments to the Debt Relief Regulation, even the Credit Bank will not be of much benefit.

I would congratulate the Government on certain measures they have adopted. One is the University. The establishment of a separate University for Travancore is something that we can be proud of. In spite of everything else, Travancore is lagging behind so far as industrial development is concerned. The system of education we were having has not been of much use in developing the industry. So the promotion of industrial and technical education in the country was an urgent necessity and it is gratifying to note that we have already paved the way for Travancore to rise high in the industrial world with increased prosperity.

Sir, I could not congratulate the Government for introducing the Transport Scheme without a certain amount of restraint. I quite welcome the scheme as it is based on sound principles, namely, that transport is one that ought to be managed by Government in the interests of the public. When transport is left to the ownership and control of private individuals, it is quite likely that public interests are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

utterly disregarded. They care more for individual gain. The transport in this country is mostly managed in the interest of unscrupulous adventurers whose only purpose is to make profit out of it. Sir, I cannot agree with the Government in introducing such a measure on a commercial basis. The present attitude of the Government in keeping the charges so high is not at all justifiable. I maintain that transport should be managed for the benefit of the masses. The rich man could afford to maintain his own car. It is the poor man that requires the facilities of public conveyances made easy and accessible for him. There should be no delay in cutting down the charges so that it may be possible for all sections of the travelling public to avail themselves of the fullest advantage out of it.

If my suggestions as to land revenue and reduction of transport charges are accepted, there will be a shortage of income. It is up to Government to explore new sources of revenue. It is the accepted principle of all civilised countries to tax the rich. Income-tax should be raised as high as possible. I may suggest that above a certain sum even 4 annas in the Rupee will not be an unreasonable rate.

Before I conclude I will be failing in my duty, if I do not properly represent the popular view regarding the desirability of introducing certain reforms. It is true, compared to other States, we enjoy many privileges. Even then there is a genuine craving among the subjects of the State for further constitutional reforms. In the budget itself, besides the non-votable items in each department, involving a good percentage of expenditure under various heads, an amount of about 68 lakhs of Rupees is kept away from the vote of this House. Unless some more control over the purse is given, the Legislative Bodies cannot function properly. And I am confident that, with your far-sighted statesmanship and practical wisdom, you will secure for this House a constitution that will meet the popular demand, about which every right-thinking and loyal citizen is now anxious. With autonomous British Indian Provinces on the one hand, and with ancient Indian States on the other when the New India has begun to dawn, Travancore has also to play her part, consistent with the tradition of her loyal citizens, decently and nobly. And I trust, Sir, you will do all that is possible to achieve that end.

MR. K. KESAVAN (*Karunagapally* cum *Karthigapally*): സർ, ധനകാര്യമന്ത്രിയെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം അദ്ദേഹം ഒരു ഭാഗ്യവാനായതുകൊണ്ടാണ്. ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിലെ ചിലവു മുൻലക്ഷത്തിൽപ്പുറം രൂപയായി വർദ്ധിക്കുന്നു. അതായതു മുൻകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഒമ്പതു ലക്ഷം രൂപാ കൂടുതലാണ്. ചിലപ്പോൾ ചിലവു ഇതിൽ കൂടുതൽ വരാനും ഇടയുണ്ട്. ഒൻപതുലക്ഷം രൂപാ ചിലവിനത്തിൽ വർദ്ധിക്കും എന്നിരിക്കെ വരവിൽ പത്തുലക്ഷം രൂപാ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു ഒരു പരിതസ്ഥിതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kesavan.]

ഇവിടെ ഉണ്ടായല്ലൊ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രിട്ടറി ഒരു ഭാഗ്യവാനാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ചിലവിനൊത്തു വരവു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനു സാധിച്ചതു ഭാഗ്യംകൊണ്ടു തന്നെയാണു്.

ഒൻപതുലക്ഷംരൂപാ ചിലവിൽ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ പത്തുലക്ഷം രൂപാ വരവിൽ വർദ്ധിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രതീക്ഷ എത്രമാത്രം പ്രായോഗികതയിൽ വരുമെന്നുള്ളതു് കണ്ടു തന്നെ അറിയേണ്ടതാണു്. പ്രധാനമായി കസ്റ്റംസിൽനിന്നാണു അദ്ദേഹം കൂടുതൽ വരവു് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. ബമ്മായെ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചതോടുകൂടി പെട്രോൾ, എണ്ണ ഈ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ വരവുണ്ടാകുമെന്നാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീക്ഷ. ഈ കൊല്ലത്തിൽ ഏഴുലക്ഷംരൂപാ കസ്റ്റംസിൽ നിന്നും വരവുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു എങ്കിലും ഒൻപതു ലക്ഷത്തിൽ പരമെ വന്നുചേർന്നുള്ളു. ഷുഗർപ്രൊട്ടക്ഷൻ വന്നതുകൊണ്ടു പഞ്ചസാരയുടെ ഇറക്കുമതിയിൽ സാരമായ കുറവു ഉണ്ടായി എന്നും അതുകൊണ്ടാണു വരവിനത്തിൽ കുറവുണ്ടായതു എന്നും ഫിനാൻഷ്യൽ സിക്രട്ടറി പറയുന്നു. പഞ്ചസാര ഇറക്കുമതിയിൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തിലും സാരമായ കുറവു ഉണ്ടാകും. പെട്രോളും അതിലും ഇറക്കുമതി അടുത്തകൊല്ലത്തിൽ കൂടുമെന്നു ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ കൊച്ചി തുറമുഖത്തിൽ നിന്നും ഉള്ള വരവു് അഞ്ചുലക്ഷത്തോളം വർദ്ധിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു ഏതു തരത്തിലാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു.

പിന്നീടു എക്സൈസിനത്തിലാണു കൂടുതൽ വരവു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്. അതു തന്നെയും പുകയില, കള്ളു, ചാരായം ഈ ഇനങ്ങളിൽ കൂടിയാണു്. പുകയില ഇപ്പോൾ അളുകൾ വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളു. ആരോഗ്യത്തിനും ധനത്തിനും പുകയില ഒന്നുപോലെ ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളബോധം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായതുകൊണ്ടാണു ഇപ്പോൾ പുകയില കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കാത്തതു്. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ പുകയില വാങ്ങിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ തീരെ ഇല്ലാതെയാകും. അതിനാൽ ആ ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ വരവുണ്ടാകുമെന്നു ഗവണ്മെന്റു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്തിലാണു. കള്ളും ചാരായവും വിപുലമായിൽ കൂടുതൽ വരവുണ്ടാകും എന്നുള്ളതാണു അടുത്ത പ്രതീക്ഷ. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലുംമറും പ്രൊഹിബിഷൻ നടപ്പിൽ വന്നിരിക്കു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്ന ഇക്കാലത്തു ജനങ്ങളെ കള്ളുകുടിപ്പിച്ചു് ഗവണ്മെൻറു വരവുണ്ടാ ക്കാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു അബദ്ധമാണു്. ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു വി ലയില്ല. കൃഷി മിക്കവാറും നഃശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു കൊ ണ്ടു കള്ളും ചാരായവും കുടിക്കാൻ കടയാന്മാരുടെ കയ്യിൽ പണ മില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ ഇനത്തിൽ വരവു വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതു പരാശകാണു്,

ട്രാൻസ്പോർട്ടു് ഇനത്തിൽ രണ്ടുലക്ഷത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രൂപാ കൂടു തൽ വരവുണ്ടാകുമെന്നു ധനകാര്യോദ്യോഗസ്ഥർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ക്രൂഡാ യിൽ ഉപയോഗിച്ചു് ബസ്സു് ഓട്ടിക്കുന്നതിനു ചിലവു വളരെ കുറച്ചു ആക്കുകയുള്ളു എങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു് ഈടാക്കുന്ന ചാർജ്ജു് വളരെ കൂടു തലാണു്. ഫ്രഫ്രമു അവസാനംവരെ തിരുവനന്തപുരം—നാഗർ കോവിൽ ലൈനിൽ ഉള്ള ആദായം ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപായാ ണെന്നു കാണുന്നു. തിരുവനന്തപുരം—കൊല്ലത്തേയ്ക്കു ഏഴണ മാത്രമെ മുൻപു് ചാർജ്ജുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ അതു ഫുൾ അണയാക്കി വർ ദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പബ്ലിക്കു യൂട്ടിലിറ്റി സർവീസു് എന്നു പറഞ്ഞാണു് ട്രാൻസ്പോർട്ടു് സർവീസു് ഗവണ്മെൻറു് തുടങ്ങിയതു. അതുകൊണ്ടു ചാർ ജ്ജു് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നാണു് ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതു. എ ന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതു ആദായമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടായിട്ടാണു് ഗവണ്മെൻറു ഗണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതി ൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിനു ആദായം ലഭിക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യം കുറച്ചു കൂടി കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ പറയാൻ നിവർത്തിയുള്ളു. അടുത്തകൊല്ലം സ്റ്റേറു ട്രാൻസ്പോർട്ടിൽനിന്നു് രണ്ടുലക്ഷത്തിൽപരം രൂപാ ആദായം ഗവണ്മെൻറു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ ട്രാൻസ്പോർട്ടു് സപ്ലൈണ്ടിനു കൊടുക്കാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യിട്ടുള്ള കമ്മിഷൻ തുടങ്ങിയ ചിലവുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു അറിയുന്നില്ല. ബഡ്ജറുകൊണ്ടു് അതു കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ട്രാൻസ്പോർട്ടു് സർവീസു തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടു ടോൾ ഇനത്തിലും, മോട്ടാർ രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസ്സിനത്തിലും, പരിശോധന ഇനത്തിലും മറ്റും ഉള്ള വരവു കുറഞ്ഞി ട്ടുണ്ടു്. റോഡു സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ചിലവു വർദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. ഈ സംഗതികളെല്ലാം പരിഗണിക്കുന്നപക്ഷം ട്രാൻസ്പോർട്ടിൽനിന്നും ലാഭം പ്രതീക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല. പിന്നീടു കളിമൺ ഫാക്ടറിയിൽനിന്നു് ഒരു ലക്ഷംരൂപാ ആദായം ലഭിക്കുമെന്നു കാണുന്നു. ആ ഫാക്ടറിയുടെ ജോലി ഇതുവരെ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രതീക്ഷയും എത്ര

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kesavan.]

ത്തോളം സഫലമാകുമെന്നുള്ളതു കണ്ടറിയേണ്ടതാണു്. വനം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും തടികൾ അസംകൃതിറവുമെന്റുകൊണ്ടു് പാകപ്പെടുത്തി വിൽക്കുന്ന വകയിൽ ഇരുപത്തിഎണ്ണായിരംരൂപാ വരവു ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നു. അതു ഏതുപ്രകാരത്തിൽ വരുമെന്നു ഇപ്പോൾ പറയാൻ എനിക്കു നിവർത്തിയില്ല. ഏതായാലും ഈ ഇരുപത്തിഎണ്ണായിരം രൂപാ അധികം കിട്ടുന്നതിനു ഒന്നരലക്ഷം രൂപയുടെ ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു്. അധികം വരവുണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ മിക്കവാറും അടിസ്ഥാനരഹിതം ആയിത്തീരുകയില്ലയോ എന്നാണു് എന്റെ സംശയം. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ധനസ്ഥിതി തൃപ്തികരമാണെന്നാണു് ധനകാര്യദർശി പറയുന്നതു്. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അതു തൃപ്തികരംതന്നെയാണു്. വൻപിച്ച ശമ്പളം പറ്റുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ഇനിയും അതു മുടങ്ങാതെ വാങ്ങിക്കാം. അവനിലയിൽമാത്രമേ അതു തൃപ്തികരമാകയുള്ളു. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കൃഷിവലന്മാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണു്? ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അവരാണല്ലോ. അവരുടെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ഇവിടത്തെ ധനസ്ഥിതി തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു ധൈര്യമായി പറയാൻ കഴിയും. ബഹുമാനപ്പെട്ട പല മെമ്പറന്മാരും ഈ രാജ്യത്തു ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കർഷകരുടെ അവശസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയും അവരുടെ കർഷകവൃത്തിയെപ്പറ്റിയും ധാരാളം പറയുകയുണ്ടായി. ദിവാൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ഒരിയ്ക്കൽ ഇവിടത്തെ കൃഷി നന്നാക്കുന്നകാര്യം സുസാദ്ധ്യമല്ല എന്നു ഒരിടത്തുവച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ കൃഷി നന്നാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. പക്ഷേ, നാല്പത്തഞ്ചുലക്ഷം വരുന്ന ഇവിടത്തെ കർഷകക്കില്ലാവക്കും ഒരേസമയത്തു വ്യവസായങ്ങളും കൈത്തൊഴിലുകളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു അവരുടെ നിത്യവൃത്തിക്കു വകയുണ്ടാക്കി തീർക്കാമെന്നു വ്യാമോഹിക്കുവാനും നിവർത്തിയില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു ഒരു വ്യത്യാസം വരുത്തുക നിലയിലെങ്കിലും കഴിയുന്നതു പരിഷ്കാരങ്ങൾ കൃഷിക്കു വരുത്തേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനു് ഏതെല്ലാംചെയ്യാൻ കഴിയുമോ അതെല്ലാം ചെയ്യണം. പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. യുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ വളരെ കഷ്ടമാണു്. ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും റോഡുകൾ, തോടുകൾ, പാലങ്ങൾ മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തവണത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ എക്സ്സിക്യൂട്ടീവ് ഇൻജിനീയരുടെ ശമ്പളത്തോടൊപ്പം വരുന്ന ഒരു തുകയെങ്കിലും ഇവക ക്കുവേണ്ടി കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. പതിനേഴായിരം രൂപായാണ് പുതിയ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതുകൊണ്ടു കർഷകരുടെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കർഷകരെ അശേഷം വിഗണിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിനു ഇതിൽക്കൂടുതൽ തെളിവാവശ്യമില്ല. എക്സ്സിക്യൂട്ടീവു് ഇൻജിനീയർ കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു ഇറങ്ങിനടന്നു അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. രൊണ്ടിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടുലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കുന്ന ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പുതിയ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേവലം പതിനേഴായിരം രൂപാ മാത്രം നീക്കിവയ്ക്കുക എന്നുള്ളതു ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നതിനു തുല്യമായി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒന്നാണു്. അദ്ദേഹം ഉൾനാടുകളിൽ ഇറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. അതു ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ ആവശ്യത്തിനായി കൂടുതൽ തുക ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കുമായിരുന്നു. ഇതു ഒന്നുകിൽ കാര്യക്ഷമതയുടെ കുറവു്, അല്ലെങ്കിൽ കർഷകരെപ്പറ്റിയുള്ള അവഗണന, ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നാണു്. കർഷകർ ഇവിടെ പട്ടിണിക്കാരായി കഴിയുകയാണു്. കരംതരുന്ന അവർ അവരുടെ പട്ടിണിക്കുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ചിലപ്പോൾ അന്വേഷിച്ചെന്നുവരാം. അയതു ഗവണ്മെൻറിനു വൈഷമ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിയെന്നും വരാം. അതുകൊണ്ടു അവരെ തീരെ മറക്കുന്നു്. ഇപ്പോൾതന്നെ കരംകൊടുക്കാതെ അവർ വിഷമിക്കുന്നു. കൃഷികൾ തുടരെ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആഹാരത്തിനു വകയില്ല. ഗസറ്റു നോക്കിയാൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സുഭിക്ഷമാണെന്നും മഴ കൃഷിക്കുമറും യോഗ്യമായ നിലയിൽ ഉണ്ടെന്നും കന്നുകാലികൾക്കു ശരിയായ നിലയിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുംമറും ഔദ്യോഗികറിപ്പോർട്ടുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഇങ്ങനെയെല്ലാം എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കും പ്രശസ്തിക്കും കുറവു വരുമെന്നുള്ള വിചാരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. സത്യം അറിഞ്ഞു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനവർക്കാഗ്രഹമില്ല. അവർ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി എന്താണെന്നറിയണം. ഉൾനാടുകളിൽ ഗതാഗതസൗകര്യം തീരെ ഇല്ല. ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കുന്നാഗപ്പള്ളി— കാർത്തികപ്പള്ളി താലൂക്കുകളിലെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കുകയാണു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kesavan.]

നല്ലതു്. മെയിൻറനൻസിനു അനുവദിക്കുന്ന പണംതന്നെ അവിടെ ചില വാക്കുന്നില്ല. അനുവദിക്കുന്ന പണം മുഴുവൻ അവിടെ ചിലവാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കാര്യക്ഷമതയുള്ള ഒരാളല്ലെന്നാണു് വയ്പു്. അതുകൊണ്ടു മുഴുവൻസംഖ്യയും ചിലവാക്കിയതായി കണക്കിൽ കാണും. ഒരാണ്ടിൽ കുറെ കല്ലു് കൊണ്ടുവന്നിട്ടു കണക്കിൽ ചിലവെഴുതും. അടുത്തയാണ്ടിലും അതേകല്ലുതന്നെ ഒന്നു കിളച്ചുമറിച്ചു പുതിയ കല്ലുകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി വീണ്ടും ഒരു തുകകൂടി ചിലവാക്കിയതായി കണക്കു വരുത്തും. ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജി അവർകൾ കരുനാഗപ്പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ഗതാഗതവൈഷമ്യങ്ങൾ നല്ലതുപോലെ മനസിലാക്കുകയും ഇടറോഡുകളെല്ലാം കാണുകയും അവിടെ കൂടുതൽ റോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാമെന്നു വാഗ്ദത്തം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വാഗ്ദത്തം ഒരു പ്രകാരത്തിൽ, അതിന്റെ പരിപാലനം മറെറാരുപ്രകാരത്തിൽ എന്നാണു് വന്നിരിക്കുന്നതു്. പണമില്ലാഞ്ഞിട്ടാണു് എന്നു അതിനു സമാധാനം പറയുമെന്നെനിക്കറിയാം. പല വലിയ സംഖ്യകൾ പ്രത്യുല്പാദനത്തിനും അല്ലാത്തതിനും ആയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറു് ആണ്ടുതോറും ചിലവാക്കുന്നുണ്ടു്. പട്ടണങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ധാരാളം പണം വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണവും മറു പട്ടണങ്ങളും അമരലോകത്തിനു തുല്യമാക്കുന്നതിൽ എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ല. എന്നാൽ ഗ്രാമങ്ങളിലെ അവസ്ഥകൂടി ചിന്തിക്കണം എന്നേ ഉള്ളു. ഫ്രഫർ അവസാനത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് അക്കൌണ്ടു് ബാലൻസു് ഫ്രന്യ ലക്ഷംരൂപാ മാത്രമായിരിക്കും. ഈ സംഖ്യ ഒരുമാസത്തെക്കുണ്ടാകുവുന്ന ചിലവിനില്ല. ഒരുമാസത്തേക്കു ശരാശരി പ്രതിലക്ഷം രൂപാ ചിലവുവരും. ആകെ വരവിന്റെ ഫ/ഒ ഭാഗം എപ്പോഴും ക്യാഷ് ബാലൻസായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. മിനിമം വക്കിംഗ് ബാലൻസായി ആകെ വരവിന്റെ ഫ/ഒ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. റിസർവു ഫണ്ടിൽനിന്നും ആണ്ടുതോറും പണം എടുത്തു ചിലവഴിച്ചുവരുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ കടവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വളരെ പണം പല പദ്ധതികൾക്കായി ചിലവാക്കി. ഇപ്പോഴും ചിലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനിയും വളരെ ചിലവാക്കണം. ഇങ്ങനെ പോകുകയാണെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു് ഇപ്പോൾ നടത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്കീമുകളെല്ലാം വകയൊട്ടു ചെയ്യുവരുമ്പോൾ നമു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുള്ള റിസർവുഫണ്ട് മിക്കവാറും തീരാനിടയുണ്ട്. കടം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ നമ്മുടെ ധനമായി ശേഷിക്കുന്നതു പള്ളിവാസൽ ഇലക്ട്രിക്പദ്ധതി, റബ്ബർഫാക്ടറി, കളിമൺ ഫാക്ടറി മുതലായവ മാത്രമായിരിക്കും. ഇതു നമുക്കെത്രമാത്രം ധനമായി ഗണിക്കാം, എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു ആശങ്കയുണ്ടുള്ളതു്. ഏതായാലും ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധ അത്യാവശ്യമായി പതിയേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY (*Minachil* cum *Todupuzha*): A surplus budget is not invariably an indication of the economic prosperity or solidarity of the State. I do not congratulate the Financial Secretary merely because he was able to present a surplus budget. A close perusal of the budget will reveal certain important facts. A good amount of revenue is set apart for commercial undertakings. Surely we know that since there is a very little scope for developing our agricultural facilities it is good to encourage industries and we may hope that when the Pallivasal Hydro-Electric Project is put into operation there will be ample scope for developing industries in our State. That is a good sign and we must congratulate the Government for embarking on such a scheme.

I am not in a position to appreciate the great partiality shown in improving towns. At the same time I may point out to the Government that proper attention is not paid to develop rural centres. For example, taking my own constituency, I may mention that it is a place entirely populated by agriculturists and they are not getting any substantial help in the matter of medical aid. There is only one dispensary for the whole of Todupuzha taluk. People from a distance of even 20 miles have to come to this dispensary for medical aid. Last year also I brought this fact to the notice of the Government but no provision has been made in the next year's budget, even for starting a single dispensary at Karimannoor which is an important centre in Todupuzha taluk.

Means of communication in our part of the State also is very meagre. There are only a few cartable roads. As one coming from Meenachil side I may say that a bridge across the Meenachil river at Palai will be of immense help not only to the people of Meenachil taluk but also to the people of other Northern taluks. This matter has been brought to the notice of Government very often and I request that they will consider it very seriously.

Coming to the policy of Government in helping agriculturists, I find that there is no constructive scheme to help them. After all only the scanty amount of Rs. 3,000 is allotted for aiding rural reconstruction schemes. I do not know whether by this small amount sufficient help could be rendered to the people living in scattered parts of the State.

I may also point out to the Government that the policy with regard to communal representation in public service has to be changed in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. P. V. Mathai Chemparathi.]

many ways. There are so many communities unrepresented in public service. Of course there may be arguments against it *viz.*, the question of efficiency. I do not understand what efficiency means. Do those people who are for efficiency say that some communities are lacking in efficiency? I cannot understand that argument. Let them be frank and candid and say that because they have a monopoly in the public service they are unwilling to part with it. Let them be frank and say that openly.

I am sure that it is only on that ground that they bring forward this question of efficiency. Sir, I can assert as truth that my own community, namely, the Syrian Catholic Community, is not behind any other community in the matter of efficiency. But my community is not properly represented in the public service and I hope that the Government will consider the claims of my community. With these remarks I conclude my observations on the Financial Secretary's budget speech.

MR. E. E. PANDARATHIL (*Travancore Jonnies, South*): Sir, this is the second budget of Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar as Dewan of Travancore and it reveals more than ever the robust optimism the breadth of vision and the statesmanlike husbanding of the resources of the State for the progressive development of its material prosperity. The ordinary revenue of the previous year was itself the highest till then reached, and the year closed with a surplus of over Rs. 14 lakhs out of which Rs. 12 lakhs was transferred to the credit of the Revenue Reserve Fund, leaving a net surplus of over Rs. 2¾ lakhs, thus bringing the Travancore State next only to Hyderabad and Mysore in point of revenue, a rank which it already holds in point of population. This figure is reached not by any artificial inflation of revenue estimates, not by treating items of capital receipts as ordinary revenue, not by the imposition of fresh taxation or enhancement of existing taxation measures but by well-regulated exploitation of sources of income which have hitherto been neglected and by securing to the best advantage of the State the State's natural resources. It is remarkable that out of an estimated revenue of 261 lakhs the land tax remains at the same normal level as years ago and constitutes less than one-sixth of the total receipts. This is of special significance as it denotes the extreme solicitude of the Travancore Government towards the peasantry which class is already hit hard by the abnormal fall in the price of agricultural produce owing partly to world causes and partly to competition from Ceylon and other places. The last Land Revenue Settlement was commenced more than 50 years ago and was completed more than thirty years ago. Although a new settlement was due after 30 years of the last one, Government have obviously taken no effective step in this direction because of the present plight of the agricultural population. It has to be recognised that even without enhancement of the present assessment, a resettlement will bring under taxation larger areas and large plantations, cocoanut, rubber, etc., which are now practically tax free. The large periodical remissions granted, now

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

almost as a matter of course, furnish real relief to the people. At the same time, the postponement of re-settlement operations has also to be regarded as a virtual concession of a large item of revenue which would otherwise have been realised by Government from a considerable section of the agricultural population. It is extremely gratifying that Government have been so considerate to the average ryots, the normal assessment of whose lands to-day stands at a much lower level than what it would be on re-settlement.

The expansion of revenue under customs is the direct result of the successful negotiations on the Cochin Harbour Scheme; and, if the efforts on the part of Sir C. P. Ramaswami Aiyar to persuade the British Government to do justice to Travancore by further re-revision of the compensation amount due to the State under the Interportal Convention of 1865 bear fruit, the Travancore finances will stand on a footing of unique distinction when compared to other Indian States and even some of the British Indian Provinces. Revenue under tobacco, excise and income tax are other items under which improvement is expected. This is as it should be. These are elastic sources of revenue on which the State might legitimately rely for increased receipts. Other important items of revenue appear under "commercial transport", and "ceramic factory". These are commercial activities which the State has, for special reasons, undertaken as State ventures. Provision of cheap and efficient transport facilities is as much an ordinary need as the supply of drinking water, light and other necessities of civic population. Nationalisation of such activities is commonly recognised as sound administrative policy and Travancore has already realised the demonstrable advantages of such policy. The enormous profits on the capital outlay have surpassed anticipations and the receipts for the next year have been based on a conservative estimate. This was the first industrial scheme launched by the State on the assumption of office by the present Dewan, and it is particularly gratifying that, not withstanding loud opposition from interested quarters, the scheme has proved to be an eminent success. The Ceramic Factory deals with an article of State monopoly and is bound to fulfil all expectations. The attention devoted to the exploitation of the mineral resources of the State deserves special mention as the potentialities in this direction are unlimited. The supply of cheap power in abundance from the Pallivasal Scheme is expected before the close of the coming year and this would assuredly mark a new era in the industrial progress of the State. Sir C. P. Ramaswami Aiyar has shown the way to augment the revenue without the imposition of fresh irksome taxes or the enhancement of the burden on land, and the country will be grateful to him for this wholesome financial policy.

On the expenditure side, the Government may well claim credit for making ample provision for measures affecting the material well-being of the people. Besides the usual ear-marking of a considerable proportion of the State revenues for education, provision has been made for a lump sum grant of Rs. 8 lakhs to the new Travancore University. The total expenditure under education amounts to Rs. 52 lakhs out of a total budgetted expenditure of Rs. 243 lakhs.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. E. Pandarathil.]

It is unnecessary to point out that the new University has chalked out a programme of its own which is sure to produce results calculated to improve the lot of the educated middle class and minimise the evils of educated unemployment. The encouragement of research work in applied sciences, the opening of the Department of Marine Biology and Fisheries and technical faculties such as Engineering, Textile Technology deserve special mention. The total allotment under ordinary public works including Irrigation, Medical and Public Health Departments, Industries, Co-operation, Agricultural and Fisheries and the uplift of Backward Communities amount to nearly Rs. 50 lakhs and inclusive of the expenditure under Education, the nation-building services consume Rs. 102·63 lakhs of the total budgetted expenditure of Rs. 243 lakhs besides, of course, the items of capital expenditure on account of Water Supply, Drainage Scheme, Electric Supply, Town Improvement, Telephone connection, Broadcasting and other like schemes of the development.

Criticism is sometimes levelled against expenditure on such capital schemes as are referred to above. It must however be borne in mind that water supply to all important towns in the State, provision of scientific drainage schemes and well-regulated town planning schemes are regarded elsewhere not as costly luxuries but as necessary amenities to conserve and promote the health, confort and convenience of the public. They are public utility measures for better living and contribute to national efficiency and higher civic standards.

The general financial position has been fully set out in the Budget and it is beyond doubt stable and sound. The Government balance at the end of the next year is estimated at Rs. 90 36 lakhs. Capital schemes are valued at Rs. 3·75 crores. The Government 5 per cent. loan has already been secured by investments in gilt-edged securities and the recent $3\frac{1}{2}$ per cent. loan and special loans are more than covered by the value of remunerative assets. The gilt-edged investments amount to over Rs. 150 lakhs and other liquid assets to over Rs. 100 lakhs. Travancore deserves to be congratulated on this most satisfactory financial position. Nearly two years of administration of the present Dewan has demonstrated the lines on which progressive development is possible in Travancore and with mutual trust and co-operation between the Government and the people it is inevitable that Travancore will easily be the envy of all-India. *Pari Passu* with all legitimate political activities for the grant of a greater share in the direct administration of the State by representatives of the people, it is necessary to recognise—nay, it is criminal folly not to recognise—the rapid strides the State has taken in its onward march to secure the material well-being of its people within the State and to ensure for itself its due rank and status.

The House adjourned at 5 p. m.

A. GUNAMONY,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly